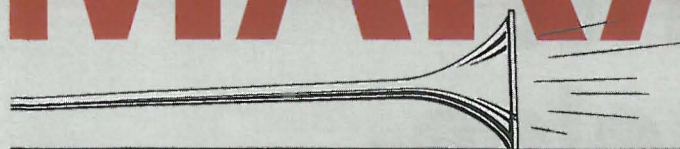

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

***Aposteln Petrus med
ett illegalt evangelium:***

***-Vi för vår del kan
inte tiga med vad
vi har sett och hört!***

(Apg 4:20)

Radio Maranata!
Den fria väckelsekanalen - 25 år

Reportage sid 14-19

UR INNEHÅLLET**LEDARE***Ett fritt väckelsebudskap* 2**PREDIKAN***I kamp mot vilddjuret* 4*En protest mot tidens trender* 12*Dödligt allvar & hopp om liv* 20**MISSION***Evangelium till de utsatta* 8*Aktuell rapport från Dom. Rep.* 22**ARTIKLAR***EU:s nya lag & Guds gamla lag* 10*Reportage om Radio Maranata* 14*Bönen* 23*Genom lagen ges insikt om synd* 24*Den romersk-katolska kyrkan...* 26**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.se

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.se

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.se

Berno Vidén

berno.viden@maranata.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@maranata.se

FOTO DETTA NUMMER**Mikael & Paulus Eliasson, Theresa & Bernardo Vidén****ADRESS**

Bällstavägen 100

Box 201 34, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNETHemsida: www.maranata.seE-post: info@maranata.se**SPRIDES FRITT!**

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK**BMC Tryck & Förlag**

Bromma 2004

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Ett fritt väckelsebudskap

Tidningen Maranata är fri och oberoende i sitt uppdrag, eftersom den inte är födkrok för någon yrkeskategori med krav på marknadsmässiga löner och förmåner. Tidningen skapas helt ideellt av amatörer; av maranata-vittnen, som fascinerats av hoppets budskap och passionerat alltid ropar ut evangeliet om detta levande hoppets fullbordan: Jesu tillkommelse.

ATT ARBETA UTAN att söka stöd i samhällets subventioner, är ett grundvillkor för att fritt och frimodigt i förkunnelse och livsstil kunna ge klara signaler, och exempelvis varna för att låta sig snärjas i fackföreningar och bidragsberoende ekumenik.

Maranataförsamlingen i Stockholm har ständigt sökt förverkliga den urkristna församlingens mönsterbild: *Allting gemensamt - ständigt var dag tillsammans - ingen kallade något av det han ägde för sitt...*

I SINA GEMENSAMMA företag, Hotell Pilgrimshem och Bällsta Taxi, arbetar en hel del av församlingens syskon för sin försörjning, och har samtidigt stora möjligheter fungera som evangelister i tjänsten. Där finns nämligen inga antikristliga anställningsvillkor som förbjuder att vittna om Jesus på arbetsplatsen!

I DETTA NUMMER presenteras ett reportage om hur Radio Maranata, först som piratradio och sedan via närradio i 25 år, kunnat evangelisera på olika platser i vårt land.

Förutom det lokala arbetet i Stockholm med närradioverksamhet, utpostmöten och tältmöten, så utsänds och försörjs missionsarbetare i Dominikanska Re-

publiken och Litauen, samt offer till missionärer och vittnen i andra delar av världen.

DESSUTOM ÄR DET alltså tidningen Maranata!, som formas, trycks och distribueras från den lilla Maranataförsamlingen i Stockholm.

Den tog vid där Midnattsropet avslutade sin fyrtionde årgång, året efter dess ansvarige utgivare Arne Imsen blev hemförlovd, 1999 och skriver nu sin femte årgång.

TIDNINGEN MARANATA! har fortsatt med samma målsättning och under samma villkor som Midnattsropet.

På framsidan av varje nummer står längst ned till höger en liten information: *Sprides fritt!* Man kan naturligtvis undra över hur det kan vara möjligt att fritt sprida en relativt påkostad tidning, med framsida i färgtryck och en hel del bilder. Särskilt då den församling, som är tidningen Maranatas huvudman, arbetar helt utan subventioner.

HUR ÄR DET MÖJLIGT? Vi tar oss friheten återge vad Arne Imsen utifrån sin vision och många års kamp för dess förverkligande, år 1997 skrev. (Vi har bytt ut namnet Midnattsropet mot Maranata!):

”Det som är viktigare än något annat för tidningen Maranata! är att ständigt påminna om och fördjupa det Kristuscentrerade budskapet om Jesu nära förestående tillkommelse och församlingens uppräckelse.

Utifrån detta centrum, det levande hoppet, vill Maranata! såsom församlingens härold eftersträva och proklamera en nytestamentlig mönsterbild, som är tidlös. Det har varit avgörande för oss då vi

samtalat om arbete och utgivningskostnader. Vår tro på Gud har sagt oss att det är absolut nödvändigt att inte beträda kommersialismens vägar eller imitera dess metoder.

Principen: "I haven fått för intet, så given ock för intet" måste hållas högt och obefläckad.

Tidningens finansiering ska inte ske på något annat sätt än församlingens övriga verksamhet. Därför måste dess bärarlag vara förebedjare och offerare, utan profant avgiftssystem!

Genom uthållig förbön, offer och träget arbete, redigeras, trycks och distribueras Maranata! - så skapar vi nästa nummer av tidningen tillsammans!

Välkommen som skapande och förmedlande medarbetare och läsare!" (Ur MR nr 1 1997)

I TIDNINGEN MIDNATTSROPET nr 1 år 1998 skrev Arne Imsen vidare:

"Då ideellt kämpande profana och kristna svenska folkrörelser med olika stödformer köpts upp av staten, initierades dialog-epoken för solidariskt samarbete för samhällsnyttan. Fria, självständiga och frispråkiga förkunnare klev in i roller som ombudsmän och funktionärer med mjuka ryggar och inställsamma ord för subventionsprojekt, som kunde ge bildning, sysselsättning och försörjning åt arbetslösa inom kulturlivet. Men inte frälsning. Stödformerna har varit många och förödande för församlingar och medier. Lösensumman gav folkrörelserna status som halvstatliga myndigheter och de statsstödda medierna anpassades till en helt ny bidragssituation.

Den kristna pressen har anpassat sig och i mycket stor utsträckning förlorat sin identitet. Den kämpar för sin överlevnad efter samma linjer som det "kristna"

partiet: att söka bredda underlaget genom att icke profilera sig och vara avideologiserat religiöst underhållande magasin och så litet väckelsekristen som det över huvud taget är möjligt.

Existensberättigandet borde ifrågasättas. Subventions-ekumeniken behöver nämligen bara ett organ med proffsiga högvärlösnade tidningsmakare. - - -

Långt utanför den subventionsförtäckta, materialistiska och kommersiella mediavärlden lever detta oproffsiga väckelseblad sitt eget liv till förgäves, uppbyggelse eller total likgiltighet för etablerad kyrklighet.

Denna härold för andlig väckelse och fri mission är smal, men viktig. Den är inte nyhets-snuttifierande för marknadsföringens skull och har inget kulturkoketteri i sina spalter. Dessutom saknar den helt malplacerade väderleksprognoser samt radio- och TV-tablåer.

Spalterna måste ha ett renodlat väckelsekristet ärende till vårt folk! Den basunerar ut budskapet om Jesu tillkomme med tydliga signaler, okyrkligt och oanpassat.

Maranata! är fri och oberoende i sitt uppdrag, eftersom den inte är födkrok för någon yrkeskategori med krav på marknadsmässiga löner och förmåner. Tidningen skapas helt ideellt av amatörer; av maranatavittnen, som fascinerats av hoppets budskap och passionerat alltid ropar ut evangeliet om detta levande hoppets fullbordan: Jesu tillkommelse. Det budskapet är otidsenligt och kan inte säljas för att bereda någon materiell vinning åt någon. Det är en del av den kristna församlingens tidlösa uppdrag och ska möjliggöras genom ett nytestamentligt offerliv.

I huvudstaden finns det en dagstidning, som delas ut gratis. Den finansie-

ras med annonser och ger ekonomisk vinst. På liknande sätt delas tidningen Maranata! ut fritt. Den finansieras emellertid på nytestamentligt vis genom offer med avsikten att väcka och vinna människor för Gud, och är ett konkret uttryck på tro verksam genom kärlek.

Vill du vara med i denna glädjefyllda kurirtjänst och bli en medarbetare för att skapa och sprida denna härold för andlig väckelse och fri mission, så är du varmt välkommen. Herren behöver oss alla, och vi behöver varandra. Låt oss betala det pris som i detta fall är något helt annat och långt mer än prenumerationsavgift. Tiden är kort!"

JA, SÅ SKREV Arne Imsen i Midnattsropet 1998. Vi som nu skriver årgång fem av arvtagaren Maranata!, konstaterar tacksamt att denna gudainspirerade vision gett inspiration och arbetsglädje, kamplust och missionsiver åt en skara vittnen som ihärdigt fortsätter förmedla detta midnattsrop i ändens tid.

Varje nummer som kan sändas ut, upplever vi som ett stort Guds under. Utan våra läsaes aktiva delaktighet i förböner, offer och spridning av tidningen, vore det omöjligt.

Tack för ditt stöd för en fri väckelse-tidning som vi tillsammans kan skapa med uteslutande en motivation och målsättning:

Jesus kommer snart! ■

Text: Stina Fridolfsson

**Väckelsebudskap • Förkunnelse • Appeller • Vittnesbörd
Reportage • Missionsrapporter • Debattartiklar • Aktuell analys**

Var med du också och sprid

MARANATA!

Sprides fritt • www.maranata.se • 08-98 56 83

Välkommen med din gåva till pg.nr. 44 10 05 - 6

I KAMP MOT VILD- DJURET

Bibelstudium från 1995 av Arne Imsen

Det finns några bibelord i Nya Testamentet som är helt uppseendeväckande, men som vi sällan lyfter fram eller försöker hitta förklaringen till. Det är alarmerande, med tanke på vad som sker i tiden.

Om vi läser Uppenbarelseboken, får vi veta något om kapaciteten hos den fiende vi har. Denne fiende kan synliggöras eller konkretiseras i tiden genom världen. Ju mera världen överlämnar sig åt denne furste; tidsålderns gud, dess mera problematisk, svår och outhärdlig kommer världen att bli. Satan är besegrad, Jesus har vunnit seger över honom, det är en historisk verklighet. Han har ingen större makt än den makt som den ohörsamma mänskligheten ger honom. Eftersom många människor är solidariska mot Guds ärkefiende Satan, så ger de sin makt åt honom och därför kan han operera på det sätt han gör genom dessa redskap.

Den människa som inte kommit in under lydnaden, blir på många sätt ett verktyg i djävulens händer. När Jesus säger: ni är djävulens barn, är det ju ett fruktansvärt påstående. Men ännu värre är att det är sant. Det finns inte tre kategorier, utan två. Guds barn och djävulens

barn. Att vara ett djävulens barn är att leva i mörker och vara bortkommen från det liv som är i Gud. Att vara förmörkad till sitt förstånd, är bland annat att vara under hans välde.

I Uppenbarelsebokens trettonde kapitel står fruktansvärda ord som gäller oss

Detta totala herravälde som ska styra mänskligheten, kommer inte att göra det med atomvapen, militära arméer eller politiska beslut. Självklart finns också det med i bilden, men grundförutsättningen för att detta ska kunna ske, är förvillelsen.

alla. Vi kan inte sitta på distans och följa skeendet, som på film. Vi är inkastade i en strid, både som exponenter och offer. Vi är dels redskap för och dels offer för en vidrig ondska och gör vad vi egentligen inte vill. Det vi vill göra, det kan vi inte göra eftersom vi är offer för denna ondska som är helt ointresserad av vad

vi tycker, tänker eller önskar. Vi sitter fast i ett grepp som vi inte kommer loss ur med egna strävanden. Om vi vill bli befriade, måste vi först veta vad det är vi ska befrias ifrån och vad vi ska bli befriade till.

Det finns många människor som tror att de blir befriade genom att få en kick i sin känsla, så att de lyfts känslomässigt. En känsloupplevelse har säkert sin betydelse, det ska vi inte ringakta. Men om den får ersätta det som därutöver är nödvändigt för vår andliga hälsa, då blir den där kicken farlig.

Jag träffade häromsistens en människa som var så glad över att han blivit andedöpt och därigenom fått bekräftelse på att han var Guds barn. Men varför blev han döpt i den helige Ande? Andedöpet gör inte efterföljelsen överflödig, så att det utesluter dopet i vatten. Andedöpet kan upplysa oss, men inte handla istället för oss. Vi måste själva ta steg i tro och lydnad. Du måste bli döpt till Kristus. Du får inte dispens från detta genom att tala i tungor. Det finns en hel del annat som hör det kristna livet till; ting vi inte finner behag i. Ting vi vill hålla på respektabelt avstånd, för de stör vår inbillade frid. Därför måste vi komma in i uppenba-

relsen och lyda Guds eget Ord.

I Upp. 13:4 läser vi: "Vem är lik vild-djuret, och vem kan strida emot det?" Det är egentligen en mycket märklig fråga, som talar om detta vilddjurs oerhörda makt, kraft och kapacitet. Hela mänskligheten är ockuperad, besatt och identifierar sig med detta vilddjur. Sedan kommer de rent konkreta och praktiska konsekvenserna av denna omskakande verklighet. Vi saknar helt förmåga att blicka in i detta. Får inte Anden upplysa vårt förstånd, kommer vi att gå som blindbockar genom livet och förr eller senare sluta i ett totalt kaos.

I detta kapitel heter det så här från vers 14: "Genom de tecken det har fått makt att göra inför vildjuret vilseleder det dem som bor på jorden."

Det här gäller alltså alla, utan undantag. Det är globalt och omfattar hela mänskligheten. Detta totala herravälde som ska styra mänskligheten, kommer inte att göra det med atomvapen, militära arméer eller politiska beslut. Självklart finns också det med i bilden, men grundförutsättningen för att detta ska kunna ske, är *förvillelsen*.

Hela mänskligheten har blivit förtrolad och har fallit i extatisk beundran. Den är i trans och tillbeder på ett sätt som den aldrig någonsin tidigare i sin historia har gjort i en ny och unik enhet. Hur har denna enhet blivit möjlig? För det första är det klart att alla har resignerat, kapitulerat och överlämnat sig. "Vem kan strida emot..?" Det är ingen mening med att försöka ta upp kampen emot denna villfarelse – för det är just villfarelse det handlar om. Det är ingen mening med att försöka sätta upp sin egen andliga styrka emot detta vilddjur. Vem är lik honom? Han är helt enastående med en fullständigt unik kapacitet att ockupera och besegra hela mänskligheten; först och främst mentalt. Sedan religiöst, moraliskt, socialt och politiskt. Här har vi vildjurets tal: sex, sex, sex. Människans tal igenom denna supermänniska.

Det är dags för Guds folk att bli befriade till sann kunskap om Herren Jesus Kristus, så att vi vet vem han är, och inte faller för vildjurets locktoner. Vad är det han vill åstadkomma? Det är fred, frihet och jämlikhet. Men naturligtvis på ett annat sätt än det vi tänker oss.

Finns det någon som inte längtar efter fred? Varför har vi dessa fruktansvärda

krig? De beror på människans längtan efter fred. Hon känner sig hotad och samlar alla resurser hon kan för att befria sig ifrån omkringliggande hotelser. Och så startar hon krig för att uppnå fred. Vad vill FN? Vad vill EU? Vad vill alla internationella organisationer i öst, syd och väst? Vad vill kyrkan? Vad vill politiken? Allt kommer att centreras; inte bara i ett system, inte bara i en organisation – det också, men främst i en person. Därför är det så oerhört bestickande när en människa äntligen träder fram med den myndighet som är nödvändig för att nå mänsklighetens mål: FRED.

Finns det någon som inte längtar efter frihet? Det gör alla. Därför är det

Vi kämpar inte för vår rätt. Den får vi aldrig i tiden. Men vi kämpar för att nå Målet, där vi får den segerkrans som den rättfärdige domaren ska dela ut till dem som har älskat Hans tillkommelse.

nödvändigt att det nu blir kaotiskt. Alla fredsorganisationer och internationella, universella, mänskliga försök måste fullständigt kollapsa. Då är det psykologiska tillfället inne då denne ene träder fram och tar makten efter att ha överbevisat och övertygat människorna om att det finns hopp, det finns möjligheter, det finns resurser.

Vi måste befrias ifrån antikrists välde. Inte bara vissa enskildheter, men alla dess uppenbarelseformer. Detta klarar vi aldrig av själva. Varken liten eller stor. Vi får se verkligheten: "Och det förmår alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar..." - alla kategorier.

Hela mänskligheten är uppdelad i kategorier; klasser som bekämpar varandra. Men vildjuret förmår skapa samling, så att klyftorna mellan generationerna plötsligt blir utjämnade. Klasskillnaderna försvinner, och skillnaderna i bildning är inte längre någon orsak till motsättningar.

Nu är alla styrda och inriktade emot ett stort och övergripande mål: Enhet, frihet, framtid. Den som upphäver någon protest eller visar en avvikande åsikt, kommer att bojkottas som ett samhällsfientligt element. Det står att de avvikande kommer

att dödas. Denna bojkott kommer inte att uppfattas som förföljelse eller mord. Tvärt om, den kommer att uppfattas som en mänsklighetens rensningsaktion. Man sanerar; inte för att man vill likvidera eller utrota, utan man vill ge dessa dissidenter, dessa kristustroende, en chans att komma tillbaka renade och befriade ifrån det som då kommer att uppfattas som sinnessjukdom. Mentalt defekta individer, som talar om blodet, om korset, om Herren Jesus Kristus. Människor som förklarar att Jesus är Herre.

Det finns tendenser av sådan förföljelse olika tider i olika delar av världen. I Ryssland, Spanien, Albanien och Cuba. Vi kan räkna upp ett antal länder där det finns ansatser i totalitärismens riktning. Men det är ändå bara söndagsskolexempel på vad som kommer att ske när hela världen blir en enhet som kämpar för människans rättigheter. Många ska ha sken av gudsfruktan, men förneka dess kraft, står det i Bibeln. Vad är det för kraft de förnekar? Det är korsets kraft; Guds frälsningsprincip och metod. Uteslutande genom korset blir vi frälsta. Men här möter vi evolutionismen. Mänsklighetens strävan att själv bygga och utveckla historiens sista och slutliga Babelstorn, där hon samlar alla sina resurser. Vetenskapliga, filosofiska, osv. Resurser för att bygga sig upp ur sjukdom, fattigdom och konflikter. Människan vill sträva sig ända in i himlen – skapa en paradisk tillvaro. Det går inte med inomvärldsliga krafter. Då vänder hon sig till demonerna. Astrologins, ockultismens och spiritismens krafter, som överbevisar och övertygar; förändrar och förvandlar. Sedan manifesterar sig en ny typ av människa som är sofistikerad men demonisk.

Vi har aldrig fått i uppgift att försöka förändra och förvandla världen, men att proklamera i tiden; oberoende av hur allt ter sig, att Jesus Kristus är herre. Sedan får vi ta de konsekvenser som en sådan bekännelse måste leda till: martyriet. Hånet, bespottelsen och sedan förlusten av mänskliga rättigheter. Vi kämpar inte för vår rätt. Den får vi aldrig i tiden. Men vi kämpar för att nå Målet, där vi får den segerkrans som den rättfärdige domaren ska dela ut till dem som har älskat Hans tillkommelse.

Väldet som Bibeln så detaljrikt och träffsäkert beskriver, är ingenting vi kan komma undan. I Efesierbrevets sjätte kapitel lä-

ser vi: "Tag därför på er *hela* Guds vapenrustning". Där finns hjälmen för att skydda vårt tankeliv. Så har vi skölden, med vilken vi kan möta den ondes förfärliga, giftiga, brinnande pilar. Det hjälper inte om man har hjälm, om man saknar skölden. Det talas också om vissa andra ting som är nödvändiga för oss.

Vi måste ha vapen för att möta fienden och besegra honom. Svärdet är vårt anfallsvapen. Så har vi försvarsvapen, så att vi kan stå emot på den onda dagen,

Guds Ord är sant, äkta, livgivande och helande. Vi måste befrias ifrån vår benägenhet att ta det vi tycker är lättast, bekvämast och billigast. Jesus vill visa oss vad han vill med våra liv för att vi ska kunna tjäna Honom.

då vi blir verkligt attackerade. Det är få som orkar stå emot. Hur bra vapen vi än har, så hjälper det inte om vi inte också har bra kondition och disciplin. Vi kan ha världens bästa vapen till vårt förfogande, men saknar vi kondition, så är vi snart fiendens byte.

Bibeln använder bilder för att göra klart för oss att vi måste träna. Det avgörande på den stora tävlingsdagen är sättet på vilket vi tränar, hur mycket vi tränar och förbereder oss. Den som är väl förberedd, kan med frimodighet gå upp i ringen.

Vi måste träna i gudsfruktan. Befrias från lättja. Befrias från ljumheten, likgiltigheten, självtillräckligheten och klugenheten. I vilkens sold är du? Vem tjänar du? Med vilka vapen, och under vilkens kommando?

Du måste få energi som är bärande. Ett tillflöde som inte upphör, inte är sporadiskt och tillfälligt, utan kontinuerligt. "Bli starka i Herren och i hans väldiga kraft." Gud vill göra oss fria att leva, tjäna och bida.

Guds vilja är att vi ska vara tillgängliga, så att varje gång vi möter Guds Ord blir vi frigiorda. Inte förhärdade, men frigiorda; att vi smälter Ordet så att det blir ett med oss.

Vi måste befrias från vårt yttre och inre motstånd. Befrias från våra personliga funderingar och bedömningar genom att

överlämna oss åt Gud.

Det är inte oviktigt vad vi äter. Maten kan vara förstörd eller förgiftad, därför att de som producerar vill tjäna så mycket som möjligt. Vi är offer för profiten. Den kan servera oss mat som förefaller billig, men är farlig. Den kan dra på oss cancer och annat elände, om vi inte är försiktiga. Vi måste veta vad vi äter. Vi måste känna till producenten och veta hur produkten drivits fram och varför.

Likadant är det med vårt andliga liv. Det enda vi kan lita på för vår andliga hälsa, är inte det kyrkan producerar idag, men det Guds Ord säger.

Guds Ord är sant, äkta, livgivande och helande. Vi måste befrias ifrån vår benägenhet att ta det vi tycker är lättast, bekvämast och billigast. Jesus vill visa oss vad han vill med våra liv för att vi ska kunna tjäna Honom. Om Herrens tjänare samtidigt som han undervisar för att förmedla andlig näring, kommer med tvivlets tillsatser som förgiftar människornas sinnen, förblindar deras ögon, kväver profetians ande eller för församlingen in i ett kramptillstånd så att tros livet blir traumatiskt och problematiskt, då är han egentligen en rövare eller mördare. Herrens tjänare ska uppmuntra. Ge näring, så att församlingen kan växa till. Skapa en atmosfär så att den kan andas. Trons atmosfär, så att de upplever inte bara en kallelse till och vilja att tjäna Gud, men kraft till det.

Guds tjänare ska inte ge folket erfarenheter eller synliga manifestationer av gudsnärvaro. Hans uppgift är att föröka tron, så att församlingsmedlemmarna själva kan börja ta till sig av Guds ords rika förråd och få den andebedomning som är nödvändig, så att de inte sätter sig vid vilket bord som helst. Vi ska inte ha restaurangtillvaro och söka de bästa och billigaste mathaken. Nej, vi är en familj med ett bord som är dukat med de bästa delikatesser.

Det gäller att bli befriad från dessa billiga och enkla metoder som vi vant oss vid. Vi vill ha reapriser, specialpriser på allt. Vi åker runt i hela stan för att få fem kronors rabatt. Likadant är det i Guds församling. Man åker precis överallt för att få den billigast möjliga frälsningen, med de största möjliga upplevelserna. Framför allt de mest synliga, så man kan se! Detta är sjukligt. Jesu sa: gå inte hit eller dit! Så sa han, därför det

tillhörde en gammal tid att man åkte till heliga platser för att möta orakler. Nu har han gjort oss till präster i sitt rike, och utrustat oss med andliga gåvor, så att vi kan tjäna honom i församlingen där man är församlad omkring Honom. Minimum av mänsklig makt, men maximum av gudomlig kraft!

Ju närmre vi är evangeliets mönsterbild, dess klarare och tydligare kommer den naturligtvis att framstå för oss. Men det stora problemet för oss är att det blir distans. Vi tappar bort det ursprungliga därför att vi inte umgås med ordet. Vi tror att vi kan, känner till och vet. Men det gör vi inte. Det blir distans med avseende på tid och kunskap. Jag läste tyska i fyra år för ett antal år sedan, men idag kan jag bara säga några fraser på tyska – remenisenser, rester av kunskap som gått förlorad. Jag förstår bara ett och annat ord, för jag har inte umgåtts med språket. Likadant är det om vi inte umgås med trons språk. Vi tappar bort trons ord och ersätter dem med andra, religiösa uttryck. Och de är inte kraftlösa. De är allmänna

En del tror att det finns en slags trons esperanto. De menar att vi kan enas genom att lära oss trons esperanto och på det sättet kommunicera med varandra. Jag tror inte på den metoden. Där emot tror jag på Andens uppfyllelse.

och vedertagna. Man kan bara tala med människor på deras världsliga språk, men det går inte föra ett andligt samtal. Vi måste befrias ifrån det världsliga språket, och börja tala trons ord.

Grundproblemet är att vi förstår världen och världen förstår oss, men vi förstår inte himmelens Gud. Vi förstår inte anden. Vi kan inte föra ett samtal.

Hur skulle Rebecka ha klarat av strapatserna fram till mötet med Isak, om inte Elimelek och hon hade talat samma språk? Det var därför viktigt att bruden hämtades från rätt språkområde, så att de kunde samtala på vägen hem. Hade de talat olika språk, så hade de inte kunnat kommunicera. Vi talar vad den helige

Ande säger och ger oss.

En del tror att det finns ett slags trons esperanto. De menar att vi kan enas genom att lära oss trons esperanto och på det sättet kommunicera med varandra. Jag tror inte på den metoden. Däremot tror jag på Andens uppfyllelse. Lärjungarna började på pingstdagen tala vad Anden ingav dem att tala. Det finns inga konstlade metoder som når fram till målet. Andens dop är Guds gottgörelse och upprättelse från Babels språkförbistring. Språket skilde folket åt, då Gud steg ned och ingrep vid bygget av Babels torn. Det nya språket förenade dem då Anden föll på pingstdagen. Det blev upprättelse och gottgörelse. Det att tala trons språk, är inte att inbilla människor en massa dumheter. Det är att ge dem Livets Ord.

Rebecka färdades smyckad genom öknen på kamelen; öknen skepp och vattenförråd. Det var tio kameler. Kamelerna som bar henne genom öknen är bilden på Guds Ord. Hon hade också ett vattenförråd, och så var hon smyckad. Hon hade ringar omkring munnen. Ett smyckat tal. Det var inga slagdängor eller något gyckel. Hon hade andra smycken som sade något väsentligt. Inte om hennes fars rikedomar, för det var inte mycket att ställa upp med, men om Isaks – han var arvingen som fått allt. Detta talade om för henne vad som väntade, när hon bars genom öknen torka av kameler; Guds Ord. Tjänaren Elimelek, bilden på den helige Ande, uppmuntrade henne hela tiden och talade om för henne vem Isak var och vilken härlighet som väntade henne. Han berättade en hel del viktiga saker om brudgummen som väntade och längtade. Så blev Rebecka undervisad och uppbyggd.

Plötsligt kom stormen och piskade genom öknen, sanddynerna hopades. Då lade sig kamelerna ned och erbjöd bruden skydd med sina kroppar. Och Elimelek sa: vila nu! Ta det lugnt! Det här går över, om en liten stund ska vi åter fortsätta vandringen. Vila i stormen. Stormen är inte slutet. Lagg dig ned, kamelen, Guds Ord, skyddar dig. Lyssna på vad Anden säger! Se på smyckena du bär, som klart och tydligt visar att du är avskild och ett kungligt bröllop stundar. Bruden får vara befriad ifrån alla mänskliga påfund till att förtrösta på Guds Ord i alla lägen.

Se vad Jesus har smyckat dig med! Han har smyckat dig med frälsning, berikat

dig med tron och gett dig harmoni genom sin frid och försoning genom sitt blod. Han har utrustat dig med himmelska gåvor, som är ovärderliga. Snart är vi hemma, ökentiden tar slut och vi går in i den härlighet som väntar bruden, församlingen. Ty fadern längtar efter att sammanviga sonen med den brud som är uttagen före världens begynnelse.

Gud vill att vi ska umgås med änglar. Varför byter vi så lätt ut änglar mot demoner? De som förskapar sig till ljusets änglar, men i realiteten är demoner. Varför är vi så hämmade och vanmäktiga? Det beror på valet av umgänge. Säg mig vem du umgås med, så ska jag säga dig

Det finns ingenting så viktigt för vår andliga existens som att komma samman i församlingen. När vi kommer samman, öppnas möjligheten att fostras och lära känna varandra. Och framför allt att lära känna Herren Jesus Kristus.

vem du är. Vad är det som gör att vi hellre väljer och finner det naturligt umgås med förskapade änglar – de gör sig till ljusets änglar. Vi lyssnar till dem, umgås med dem, och ibland ser det ut som om vi riktigt trivs tillsammans med dem.

Vi gör felaktiga val och hamnar i ett fruktansvärt tillstånd. Då representerar vi attityder som är mera helvetiska än himmelska. Vad hindrar dig att växa till i Herren? Vad hindrar dig att komma in i ett fungerande böneliv? Vad hindrar dig att umgås med Guds Ord och bli ett med Ordet? Vem hindrar dig komma till församlingens bibelstudier? Inte är det väl änglar från Gud?

Vi måste ta reda på faktiska förhållanden, så att vi kommer ur dimridåerna, skentillvaron, vanmakten. Det finns ingenting så viktigt för vår andliga existens som att komma samman i församlingen. När vi kommer samman, öppnas möjligheten att fostras och lära känna varandra. Och framför allt att lära känna Herren Jesus Kristus. Så får vi andlig auktoritet att försona och hela. I våra hjärtan finns

ingjutet en känsla av att vi bör vara med i församlingsgemenskapen. Men så kommer ett argument som är så förnuftigt, att vi kapitulerar. Ibland är det för lång väg, för dåligt väder eller något annat som kommer ivägen. Och vi är inte redo betala priset för att övervinna de praktiska svårigheterna att komma samman med trossyskonen. Vad hindrar? Inte änglar, men förskapade andemakter, demoner som viskar in i ditt öra att nu har du fått problem som du inte kan övervinna.

Gud vill att vi ska umgås med änglar. Änglar är tjänsteandar för dem som ska ärva frälsning. Fienden kan ingjuta i vår föreställningsvärld att vi är lika bra; kanske bättre, om vi inte kommer samman med de heliga. Så gör vi det till en dogm, en lära, att vi lever lika bra utan att vara med i gudstjänsten. Jag kan leva som ensamvarg eller flyta som en fettpärila på ytan. Det är dåraktiga tankar och har sin grund i olydnad. Man vill inte underordna sig.

När vi i bibeln läser om Herren Jesus Kristus och den urkristna församlingen, så handlar det vanligtvis om måltid. "Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig." Det sista Jesus gjorde tillsammans med sina lärjungar, var att han hade en måltid. En helig måltid. Måltiden är inte bara en nödvändig plikt. Vad den i första hand handlar om, är att dela gemenskap med syskonen för att uttrycka vad Jesus gjorde då han gav sitt liv för att bli ett bröd som vi skulle äta. Jesus längtar efter att få se sin församling samlad för att näras, helas, fostras, utrustas. Därför manar han oss att komma till måltid. Behöver du måltiden? Vi måste inte komma. Det finns pizzerior och restauranter; allt möjligt dit du kan gå och lösa behoven efter ditt eget huvud och känna hur fri du är. Inte måste du komma till församlingen. Men måltiden är inget hot. Den är ett gudomligt erbjudande att växa tillsammans.

Jesus vill inte bara ha några gunstlingar att umgås med. Han vill ha allt sitt folk samlat, och har gett oss modellen: de kom tillsammans varje dag. Det räcker inte med gudstjänstgemenskap, vi måste ha studiegemenskap, arbetsgemenskap, offergemenskap, evangelisationsgemenskap.

Människor odlar idéer som de också

sedan gestaltar. Skapar konstiga attityder så att det blir omöjligt leva i den endräkt som är nödvändig för att den helige ande ska kunna komma till. Hade endräkten inte upprättats före pingstdagen, så hade det aldrig blivit någon pingst. Lärjungarna samlades endräktigt och bad. Där började det. Den endräkt som inte upprättas i bön, den upprättas aldrig. Då blir det ekumenik eller allians. Men endräkten som är uttryck för den enhet som förenar Fadern och Sonen, synliggjord i den kristna församlingen, den skapar förutsättning för Anden, så att församlingen kan bli ett nedslagsområde.

Gud tror inte på massan. Gud tror på två eller tre. Om två eller tre förenar sig i angelägna böneämnen – inte den yttersta tidens själviska och egoistiska böner om materiella välsignelser, men böner som är inspirerade av den helige Ande. Inte att vi ska få det bättre, men att vi ska bli bättre.

Vi får tvätta oss med Ordet, så vi blir av med stanken av otro och vanmakt och blir befriade ifrån det som hindrar oss att vara det Gud vill att vi ska vara.

Vi är den sista generationen som fått stafettpinnen och måste komma över mållinjen som segervinnare. Det kan kännas svårt, nästan omöjligt. Kampen har varit oerhörd. Man tycker sig sakna kraft för den sista etappen. Men snart kommer vi i mål.

De som inte fångades upp av guldmynt som kastades ner från läktaren för att hämma och hindra. Man satsade stora summor på löparna, och för att förvirra och distrahera, slängde man ner värdefulla guldmynt på löparbanan. Den som böjde sig ned för att få tag i dem, blev efter. Det är inte många kvar vid upploppet. De flesta är diskvalificerade, har blivit efter på vägen och kommer inte fram. Men om vi vill ha segerkransen, kan vi inte löpa som mängden och massan. Nej, vi löper som denne ene.

Se på Paulus! Se på de väckelsekristna genom historien! Avskilda, överlämnade åt Herren. Snart går vi i mål. Om du vill vara med, måste du befrias från lättja, dorskhet, tröghet, komfort och onödig fetma, som är bilden för jagiskheten. Du måste befrias, så att du orkar löpa. Vi är alldeles vid upploppet, och måste bereda oss för att möta Gud. Hjälptill att undanröja hindren, hjälptill så att vi blir befriade ifrån förskapade änglar,

som vill inbilla oss att det här klarar vi lika bra om vi gör annorlunda än vad Skriften säger.

Världen har kamp för föda, för bostäder, arbete – världen har hela tiden kamp för existensen och överlevnaden. Den kampen kommer inte heller Guds folk undan, men den måste föras på ett annat plan och ett annat sätt, för den kamp vi har att utkämpa, är inte en kamp emot kött och blod, utan mot onskans andemakter i himlarymderna. Det är fråga om härskaror med en utomordentlig rangordning. Välorganiserade makter som opererar i himlarymderna, men som gestaltar sina planer strategiskt, taktiskt genom människor och maktblock. Den kamp vi har att utkämpa är inte för att reformera världen. Det är en kamp för församlingen. Att inte duka under för ljumheten, utan bli bevarad i den första kärleken. Den kamp vi har att utkämpa är inte för vår existens och överlevnad. Det är en kamp för att församlingen ska upprättas på jorden i tiden.

Församlingen är i realiteten införsatt med Jesus Kristus i den himmelska världen. Men Jesus är här i tiden på jorden i sin församling. Vår kamp är för Jesu Kristi församling, den han har köpt åt Gud med sitt eget dyra blod. Värdefullt och underbart, bättre, högre och härligare än någonting annat i tiden!

Du umgås väl inte med förskapade änglar? Sådana som predikar för dig ett tillrättalat budskap, så att det blir lättare för dig att anpassa dig till världen och göra vad köttet vill? Du umgås väl med himmelens tjänsteandar, som bär dig och undervisar dig? När det blir alldeles för trångt och svårt, synliggör de sig genom att öppna stängda dörrar, genom att läka dina sår, genom att befria dig från fångenskap. Du lotsas in i en ljuv och härlig gemenskap tillsammans med dem som Bibeln nämner: "de gick till sina egna". Det fanns många att gå till i Jerusalem. Men lärjungarna gick till sina egna. Var har du dina egna? Vad håller dina egna på med? Tycker du att Gud är god, att han är värd allt ditt lov och pris? Är det viktigt att tjäna honom? Ska du vara med och forcera mållinjen så du får segerkransen – den sanna, äkta segerkransen, som ges av den rättfärdige domaren på den dagen? Låt oss hålla ut till den dagen, som skiljer sig från alla onda dagar så definitivt. Också de onda dagarna bevarar han oss i frid för sitt namns skull. Amen. ■

Frid alla syskon!

Skriver här en liten hälsning och tänkte berätta lite om hur arbetet här i Dominikanska Republiken fortlöper.

Det är mycket som händer, och ni har säkert redan hört talas om en hel del, exempelvis om de fruktansvärda översvämningar som drabbade landet och grannlandet Haiti för en tid sedan. Massor med människor som mist sina liv, och flera tusen som mist sina hem. Vi upplevde här i församlingen att vi ville hjälpa de drabbade på något sätt, så det vi började med var att starta en klädinsamling där vi uppmanade syskonen och grannarna att skänka vad man kunde avvara.

Mycket kläder kom in, och även den fattigaste grannen var engagerad och gav av det han kunde.

Genom en dagstidning fick vi sedan reda på ett område, La Barquita, som ligger här i huvudstaden där vi bor, där många människor drabbats svårt av regnet. Det värst drabbade området ligger långt västerut i landet, Jimaní, vid haitiska gränsen. Vår tanke var först att försöka ta oss dit, men vi fick reda på att det var många hjälporganisationer och andra som åkte just dit, och ingen verkade bry sig om de mindre områdena. Därför valde vi att i första hand åka till La Barquita.

Vi packade alla kläder, och även matvaror och hygienartiklar som vi med hjälp från syskonen i Skudeneshavn i Norge hade kunnat köpa in, så att det skulle räcka till ca. hundra familjer. Jag, **Theresia** och **Berno** åkte tillsammans med **Angel**, **Maria**, **Rafael** och en nyfrälst broder, **Daniel**. Väl på plats mötte oss även doktor **Doris Diaz** och broder **Candido**. Och tur var det att vi var såpass många!

Det var först ganska svårt att organisera upp utdelningen då det var folk precis överallt som trängdes och ville ha av vad vi hade att ge. Enklaste lösningen var att gå från hus till hus, så vi uppmanade alla att gå hem, var och en till sig, och därefter kunde vi utan större problem genomföra utdelningen.

I skrivande stund har vi även besökt Jimaní. Förödelsen där är enorm och det finns fortfarande många familjer som inte nåtts av någon hjälp. Nu reser vi dit med bilen fullpackad av förnödenheter och på samma sätt som tidigare kommer vi att uppsöka familjerna direkt på de platser de tagit sin tillflykt.

Evangelium till de utsatta

Rapport av Veronica Vidén (Läs också på sid 22)

I La Barquita är nöden stor, speciellt efter översvämningskatastrofen. Comunidad Maranata har här kunnat hjälpa cirka hundra familjer i området.

Jag skulle vilja nämna om en man för er, och jag vill att ni hjälper till att bedja för honom. Han heter **Edison**, är 24 år gammal, och för något år sedan sen var han med om en fruktansvärd olycka med sin motorcykel. Hans skador resulterade i att han blev totalförlamad i hela kroppen, förutom i en arm. Läkarna gav honom

tre månader att leva, och då dessa tre månader gått blev han totalt övergiven av sin familj och sina vänner. Alla trodde att han skulle dö, och lämnade honom så ensam åt sitt öde.

Efter ett tag var det en granne som upptäckte honom, fortfarande vid liv, och hon blev helt bestört och gjorde nu

allt för att försöka få tag på Doris Diaz, församlingens läkare, eftersom hon hört hur hon osjälviskt hjälper andra. Hon fann henne, och genast började de tillsammans ta hand om mannen, som redan var halvdöd. Ihärdigt har de två skött om honom, och idag mår han mycket bättre.

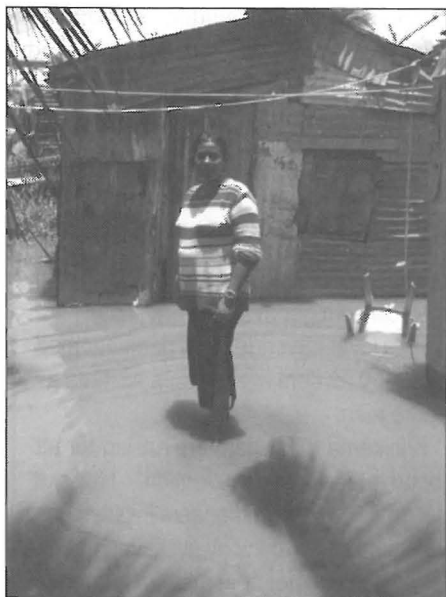
Han är fortfarande lam, men han kan tala, och det finns hopp att hans andra arm också ska återfå sina krafter. Trots läkarnas dödsdom lever han, och detta är ett Guds under! Ett ännu större under som skett med mannen är att han har blivit frälst efter att Doris har vittnat för honom, och han vill nu inget annat än att låta döpa sig! Vi måste be för honom i den svåra situation som han befinner sig i, och vi vet också att Gud kan hela!

Vi har också talat om att utvidga arbetet ute i Palave. I området finns det massor med fattiga familjer, många från Haiti, som inte har råd eller möjlighet att låta sina barn gå i skola.

Vi har åkt runt i området och tittat på en del hus, och häromdagen tittade vi på ett gammalt nedlagt diskotek som vi tror skulle passa utmärkt för att bedriva skolverksamhet i. Vi får se vad som händer, men vi ber att Gud ska leda varje steg vi tar.

Nyligen åkte vi upp till Puerto Plata i norra delen av landet, där vi hälsade på en änka, **Marina**, och hennes barn. Hon blev väldigt glad för besöket och för de gåvor som vi hade med oss från syskonen i Skudeneshavn.

Vi hoppas att allt går bra för er där hemma! Vi ber för varandra! ■

T.v: En kvinna står i vatten upp till fotknölnarna framför ett fallfärdigt hus. Mitten: Veronica och Berno Vidén med de insamlade kläderna och maten. T.h: Utdelning från hus till hus i en av huvudstadens förorter, La Barquita.

EU:s nya grundlag...

Text: Hans Lindelöw

Efter stora ansträngningar har det utvidgade EU med sina tjugofem medlemsstater enats om en "grundlag" för unionen. Just omkring detta bröt förhandlingarna samman under ett EU-toppmöte i Rom i December 2003.

Grundlagen eller konstitutionen hade arbetats fram under ett antal månaders tid under 2001 - 2003, genom ett konvent, där fransmannen **Valery Giscard d'Éstaing** satt som ordförande. Det hela stöp på samtal om processuella frågor, när man inte kunde enas om den tänkta fördelningen av röster bland EU:s mest och minst befolkade länder. Men i bakgrunden rasade också en andlig strid, som rörde sig om kristendomen skulle nämnas i ingressen till EU:s nya konstitution.

Om kandidat-länderna Spanien och Polen bråkade mest om det processuella förfarandet, så var det kandidat-länderna Polen igen, och Malta, som insisterade när det gällde omnämmandet av kristendomen.

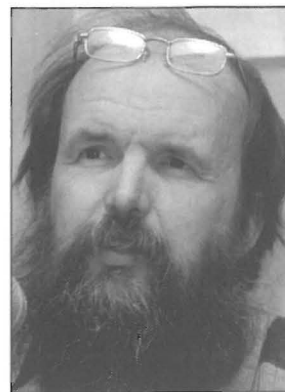
För några år sedan var det de ursprungliga EU-länderna Tyskland och Frankrike som stred, inte om kristendomen som sådan, utan då var det frågan om begreppen "religiös" respektive "andlig". Tyskarna tyckte att Europa's

"religiösa" arv skulle nämnas i EU:s grunddokument, eftersom det stämde bättre med deras egen konstitution där Gud är omnämnd. Men Frankrike ville bara tala om Europa's "andliga" arv, med den baktanken att andlighet inte nödvändigtvis behöver kopplas till föreställningar om Gud.

I Sverige var det vice statsminister och konvents-ledamöten **Lena Hjelm-Wallén**, som under tiden för konventet sade bestämt ifrån: "Jag ska göra allt för att det inte ska finnas några kopplingar till Gud!" (Gävle Dagblad 10/2 2003)

Att det var Polen som särskilt insisterade på att kristendomen skulle finnas med, har väl sina förklaringar. Skulle det bli så, så skulle det nog helt säkert vara kristendomen i katolsk tolkning. Men att det från traditionellt protestantiskt håll inte skulle gå att höra något mer gudfruktigt än ovannämnda citat av Lena Hjelm-Wallén, är väl på sitt vis ironiskt.

18 juni 2004, i slutet av det irländska ordförandeskapet för EU, kommer så EU:s medlemsstater överens. Det har handlat mycket om de processuella frågorna i alla överläggningar den senaste tiden, och ingen har sagt ett knäpp om att nämna Gud och kristendomen. Någonstans under resans gång sedan december förra året har man på diplomatiskt vis lagt locket på. ■

Text: Hans Lindelöw

Den 20 juli år 2003 hade **Åke Green**, en av pastorerna i pingstförsamlingen i Borgholm annonserat ett möte, där han skulle tala över ämnet: "Är homosexualitet en drift eller onda makters spel med människor?" Han hade inbjudit representanter för lokal-press och TV att närvara, men de kom inte.

Då skickade han dagen därpå ett referat av sin predikan till Ölandsbladet - och detta ledde så småningom till en anmälan om brott, med stöd av den nya, utvidgade lagstiftningen om "hets mot folkgrupp".

Den 15 juni 2004 hölls huvudförhandlingen i rättegången mot Åke Green. Jag som var ibland åhörarna i rättssalen fick också höra den predikan som Åke Green höll 20 juli förra sommaren, en stor del av den. Det var en uppbygglig och väckande förkunnelse utifrån 1 Mosebok kap. 1, 2 och 19, samt från Romarbrevets första kapitel, m.fl. Det innehöll ett varningsord, om att när ett folk öppnar för sådant som var karaktäristiskt för Sodom: "Öppet bedriva de sina synder, och dölja dem icke" (Jes. 3:9), då kan det ske att "landet utspyr sina inbyggare." Ja, när vi hör om stora jordbävningar och översvämningskatastrofer från olika håll i världen - vad

Effektiv hivprevention?

Det kommer larmrapporter om att hivspridningen ökat i Sverige. Venhälsan i Stockholm, som räknas vara en säker mätare på utvecklingen, konstaterar att man hittills detta år upptäckt lika många nya fall hivsmittade som under hela fjolåret, skrev man i SvD 19 juni. Könssjukdomar bland

homosexuella har också ökat markant. De smittade är främst yngre män som haft sex med andra män, och på Venhälsan fruktar man att det nu kommer en ny generation smittade. Nya, effektiva bromsmediciner, ger en falsk säkerhetskänsla. Därför har det blivit allt vanligare att ha "osäkert sex", utan skydd. Men det är inte så enkelt. Den som har aids måste leva med dyra mediciner resten av livet och oron att viruset inte ska svara på behandlingen. Man kan bli resistent mot en viss

medicin och vara tvungen byta till någon medicin som ger svåra biverkningar.

Idag lever i Sverige 3200 personer med hiv. 2400 av dem är män som smittats av andra män.

Klinikerna ropar på mera anslag för att "bedriva effektiv hivprevention". Hur ska det gå till? Att rekommendera frälsningens väg, som ger nytt liv, ny livsstil och hopp för tid och evighet är ju åtalbart numera.

/Stina Fridolfsson

...Guds gamla lag?

Åke Green, pingstpastor från Borgholm, åtalad för en predikan om homosexualitet:

- Jag ville väcka människor, kanske framför allt unga människor över just detta med homosexualitet.

är det som säger att inte detsamma kan ske i vårt land?

Efteråt ställde så åklagaren några frågor. Här är några av dem, och Åke Green's svar, som jag hann anteckna och kommer ihåg:

Åklagaren: - Sökte Green publicitet?

Green: - Självklart. Jag ville nå ut till så många som möjligt.

Å: - Vad var då syftet?

G: - Jag ville väcka människor, kanske framför allt unga människor över just detta med homosexualitet.

Å: - Tycker Green inte om homosexuella?

G: - Jag tycker inte om homosexualiteten. Jag har inget emot personer. Det är inte frågan om personangrepp.

Å: - Finns det liknande ting i din förkunelse, som du varnar för?

G: Ja, det är t.ex. frågor som gäller gudstjänstlivet och som också har att göra med människans omvändelse.

Å: - Är allt i Bibeln heligt?

G: - Jag tror på Guds ord från början till slut.

Å: - Och t.ex. omgifte, är inte det förbjudet enligt Guds ord?

G: - Det förekommer, det är ett tragiskt faktum. Men det gäller att så långt som möjligt söka undvika det.

Å: - Nu talar Bibeln om dödsstraff för homosexuella handlingar. Är det något som du sympatiserar med.

G: - Nej. Det är Gamla Testamentet. Och överhuvudtaget är den tidigare svenska lagen om straffpåföljd för sträng. Det var bra att den försvann 1954.

Å: - Har AIDS uppkommit p.g.a. homosexualiteten?

G: - Enligt Nationalencyklopedien så uppkom AIDS i homosexuella kretsar i Amerika i slutet av 1970-talet.

Å: - Du påstår att homosexualitet är abnormt och en djup cancersvulst på samhället.

G: - Ja.

Å: - Det finns också präster som är homosexuella.

G: - Det är svårt att förstå, prästerna med sin teologiska utbildning borde veta vad som gäller.

Å: - Kan du förstå att de homosexuella kan uppfatta det du säger här i din predikan som kränkande.

G: - Jag kan förstå det. Men det har inte varit min avsikt.

Försvaret inriktade sig sedan på att tala för religions- och yttrandefriheten på grundlags- och konventionsnivå. Lagen om hets mot folkgrupp, som numera också inräknar "sexuell läggning" har främst varit avsedd att skydda homosexuella mot våld och hot och hets som drabbar dem genom national-socialistiska och rasistiska gruppers aktiviteter, enligt advokaten.

Så får vi se hur det går, när det "bästa" som arbetats fram av humanistiska idéer, stöter ihop med Guds Evangelium! Valet står mellan Guds tankar och människotankar. - Matt. 16: 23

När detta skrivs har domen ännu inte blivit avkunnad. ■

Foto: Mats Holmertz

Pingstpastor Åke Green på väg in i Kalmars tingsrätt, där han stod åtalad för att ha hållit en predikan med hets mot homosexuella.

En protest mot tidens trender

Ett bibelstudium av
Gertrud Johansson

I församlingen får vi förverkliga Guds plan gentemot världen. Vi formas av Guds ord och hans Ande. Våra egna tankar och idéer får vi lägga åt sidan och gå in i vad Gud berett. Då kommer vi i harmoni med Honom och får uppleva glädje och fröjd. Guds härlighet blir uppenbarad bland hans folk.

I Psalm 114:1 står det: "När Israel drog ut ur Egypten; Jakobs hus från folket med främmande tunga, då blev Juda hans helgedom, Israel hans herradöme".

Ut ur Egypten – det är en bild på vår frälsning ut ur världen. "Då blev Juda hans helgedom, Israel hans herradöme". Det är likadant med oss. Då – när vi kommer ut ur världen, blir vi det andliga Israel, hans helgedom och herravälde. Vi blir en boning för Herren.

Vi läser i Mark 11:15 där det står om Jesus: "När de sedan kom fram till Jerusalem gick han in i helgedomen och begynte driva ut dem som sålde och köpte i helgedomen. Och han stötte omkull växlarnas bord och duvomånglarnas säten och han tillstodde icke heller att man bar någonting genom helgedomen. Och han undervisade dem och sade: Det är ju skrivet: "Mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk men I haven gjort det till en rövarkula."

I helgedomen skulle Guds ordning råda, men här hade ting kommit in som inte hörde hemma i Guds hus. Man hade börjat odla sina egna intressen och tänka

på egna fördelar. "Vad kan jag tjäna på det som pågår i helgedomen? Kan jag tjäna på att sälja duvor eller växla pengar?"

Det fanns ju präster som skulle vaka över ordningen. Varför hade de inte gjort det? Jesus sade att de hade gjort Herrens hus till en rövarkula. Han drev ut det som inte hörde hemma där och tillstodde icke att man bar något genom helgedomen.

I vår tid är församlingen hans helgedom där Guds ordning skall råda. Vad gör vi med församlingen? Bär vi med oss våra egna tyckanden och tänkanden? Odla vi våra egna intressen? Vi måste lägga av vårt eget och lämna det utanför. Församlingen är en helig plats. Vi får som Mose och Josua höra: "dra skorna av dina fötter ty platsen du står på är helig mark." Gud har gjort oss till ett heligt prästerskap. Vi är satta till att vaka över att Guds ordning får råda. Då blir församlingen en lustgård med en annan atmosfär, en Guds plantering som får växa upp enligt Guds ord.

Vi behöver höra Guds ord och förmanas som det står om i Titus brev. Förmaningar riktas till alla kategorier. En fara i vår tid är att vi likt församlingen i Tyatira (Upp 2) blir för efterlätna mot ting som kommer in. Vi är så rädda för lagiskhet och reagerar så fort det blir frågan om att göra något på ett visst sätt.

I Ef 2:1-2 läser vi: "Så har han ock gjort eder levande, eder som voren döda genom de överträdelser och synder i vilka I förut vandrade efter denna världs och tidsålders sätt, i det I följden fursten över luftens härsnakt, över den andemakt som nu är verksam i de ohörsamma."

Här ser vi att man vandrade på ett visst sätt. Vi får börja vandra på ett annat sätt när vi kommit in i församlingen.

I 1 Kor 1:10 står det att vi ska hålla fast tillhopa i samma sinnelag och samma tänkesätt. Vi får till och med ett nytt sätt att tänka. Det handlar om ett nytt förhållningssätt till alla tidstrender vi möter. Vi är alla ständigt utsatt för en påverkan av tänkesätt, strömningar och idéer som väller över oss. Antingen är vi mottagare och förändras av detta eller så motar vi bort det. I församlingen behöver vi ständigt vaka över den ordning Gud föranstaltat. I världen pågår ett uppror mot allt vad Gud i sin godhet förordnat.

Vi läser i Guds ord att människan är skapad till Guds avbild. Till man och

kvinnan skapade han dem. Tillsammans är de en avbild av honom som skapade. Mannen och kvinnan utgör ett komplement till varandra. Därför behövs både män och kvinnor.

I tiden finns nu en strävan att försöka utplåna skillnaden mellan könen. Man trummar på med sitt budskap som om Guds ordning är av ondo och människor blir grundlurade. Det är inget ont i Guds ordning, det är gott. Här avser jag inte politiska jämlikhetsfrågor. Det gäller den funktion vi har som män och kvinnor. Det finns skillnader som vi måste bejaka i församlingen. Många är idag så bedragna av dessa tidstrender, därför att det förs ett språk som lurar och bedrar.

I 1 Timoteusbrevet läser vi om kvinnan att hon blev svårt bedragen. Det blev inte mannen. Han syndade också egentligen värre för han syndade med öppna ögon, men kvinnan blev bedragen. Därför har kvinnan fått en annan ställning i församlingen gentemot mannen. Det är inte av ondo, det är gott.

I Efesierbrevet, Kolosserbrevet och 1 Petrusbrevet kan vi läsa: "I hustrur underordnen eder edra män". Det är inte lätt att ta upp dessa ting för det är ju så urgammalt och omodernt, men det är gott för det är Guds ord till oss. Det står där inte för att kvinnan ska bli förtryckt på något sätt, utan för att hon ska få det skydd hon behöver. Det handlar inte om att kvinnan ska springa benen av sig för att passa upp på sin man.

Det handlar om att låta mannen vara den som råder. Speciellt i andliga ting för just i den andliga världen blir man så lätt bedragen. Kvinnan ska underordna sig även om mannen inte hör till de auktoritära och kraftfulla. Mannen å sin sida ska underordna sig Guds ord. Här finns inte utrymme för att godtyckligt utnyttja sin ställning. De här tingen gäller inte bara dem som är gifta utan det gäller kvinnors och mäns roll i församlingen. Det står inte man eller kvinna. Det finns inga motsättningar här utan det handlar om skillnader i funktionen. Tillsammans tjänar vi Herren i enhet och helhet.

I Guds ord nämns mycket som blivit väldigt missförstått. Det talas om klädedräkten, om håret och om huvudbonaden. Varför står det nämnt om det inte har någon betydelse? Inget Guds ord står skrivet utan anledning. Vi har lärt oss att som kvinna bör man inte gå

klädd i manskläder (5 Mos 22:5). Vi kan ju diskutera i det oändliga om vad detta innebär, kjol eller byxor osv men vi får inte tappa bort vad det handlar om. Vi måste gå emot tidsandan. Med allt vad vi är måste vi vara en protest mot tidens trender som är uppror mot Gud. Kvinnor, klä er i kjol, det plagg som ännu är ett typiskt kvinnoplagg. Överdriv åt rätt håll. Visa med hela ditt uppträdande på ett rent och heligt sätt, skillnaden mellan män och kvinnor så att Guds tanke blir synliggjord.

Kvinnan ska underordna sig även om mannen inte hör till de auktoritära och kraftfulla. Mannen å sin sida ska underordna sig Guds ord. Här finns inte utrymme för att godtyckligt utnyttja sin ställning... Det finns inga motsättningar här utan det handlar om skillnader i funktionen. Tillsammans tjänar vi Herren i enhet och helhet.

Det talas också i 1 Kor 11 om att kvinnan ska ha en makt på sitt huvud. Detta har blivit så missförstått. Det handlar ju om att vi i Kristus fått en ny ställning. Här är icke man och kvinna alla ären i ett i Kristus" (Gal 3:28). Det står ju också

"Dock är det i Kristus så..." Att bära en makt är inget som trycker ner oss som kvinnor, tvärtom lyfter det oss upp. Vi blir krönta till att vara det vi är i Kristus och visar inför änglarna att vi inte är upproriska mot skapelseordningen när vi ställer oss upp och beder eller profeterar i församlingen.

Både den goda och den onda andevärlden studerar oss och ger akt på om vi vill acceptera Guds ordning. Tar vi emot Guds ord i dessa frågor vinner vi en aktad ställning. Vi kan av hjärtat ta emot undervisningen i Guds ord och föra enandel som visar vad Gud vill som sanna män och sanna kvinnor.

I 1 Kor 3 står det att vi är Kristusbrev som är kända och lästa av alla människor. Hur tydlig är skriften i våra hjärtan? Gud vill i oss visa sin avsikt inför världen. Det står också att vi förvandlas till hans avbilder i det vi stiger från den ena härligheten till den andra såsom när den Herre verkar som själv är ande".

När Gud verkar i oss blir vi mer och mer olik världens barn. Det är det som är meningen. Det gäller att hålla stånd emot utvecklingen i tiden.

I Höga Visan talas det om bruden: "Vi hava en syster en helt ung som ännu icke har någon barm. Vad skola vi göra med vår syster när tiden kommer att man vill vinna henne".

Det finns en tid när någon eller något vill vinna henne. Vi läser svaret: "Är hon en mur så bygga vi på den ett krön av silver, men är hon en dörr så bommar vi för den med en cederplanka."

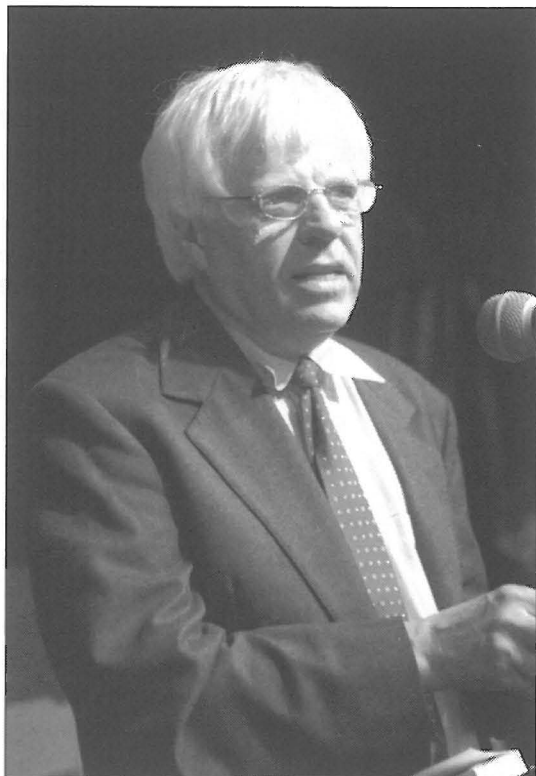
Det är viktigt att tidens ande inte får komma in i helgedomen, lustgården. Vi behöver vara en mur mot allt som vill tränga in. Då kan Guds härlighet komma. Krönet av silver är bilden av den gudomliga härligheten. Måtte Guds församling få vara denna lustgård där Guds ords plantering får växa, där vi bygger upp muren och tätar igen hålen. Där får vi förverkliga Guds plan gent emot världen. Där formas vi av Guds ord och Guds Ande.

Vi får lägga åt sidan våra egna tankar och idèer och gå in i detta liv. Då kommer vi i harmoni med honom och får uppleva glädje och fröjd.

Guds härlighet kröner hans verk och församlingen får den kraft och makt i den andliga världen som den rätteligen bör ha när Kristus är oss given såsom huvud. ■

-Gud ledde mig till fjällen där det var god hörbarhet

Tage kom till tro genom att lyssna på kortvåg

Tage hade fått jobb på ett fjällhotell i Tännadalen. Han var fascinerad av att via kortvåg få kontakt med hela världen och lyssnade ivrigt. Att han kom att lyssna till kristna program var väldigt slumpartat.

Tage Johansson har varit engagerad i Maranata i många år. Han är äldste i församlingen i Stockholm; en företrädare för ledningsgruppen skulle man mera profant uttrycka det.

1957 kom Tage till tro på Jesus Kristus. Han hade aldrig varit på något möte och kon-

takten med kristna var liten, för att inte säga obefintlig.

Tage växte upp på en liten gård i Uppland, 2 km från allmän väg. Naturligtvis hjälpte Tage till med alla sysslor som kan förekomma på ett jordbruk. Emellanåt spelade han dragspel och övade flitigt med avsikten att ägna sig åt musikbranschen. Tage säger:

-Gud förberedde mig steg för steg. Redan innan jag blev frälst lämnade jag tankarna på nån slags professionell musikkarriär och dragspelet blev mest liggande utan att användas.

-När jag blev frälst kom dragspelet fram igen och kom väl till pass i mötena

Jobb på hotell

Så fick Tage jobb på ett fjällhotell i Tännadalen. Han säger:

-Jag tror att det var Gud som ledde mig dit. Gud fanns i stillheten i fjället upplevde jag.

-Jag var fascinerad av att lyssna på kortvågssändningar; att man kunde nå folk från hela världen genom denna kanal.

-Så var det en god hörbarhet för kortvågssändningar just i fjällen.

-Det var många utbud, man kunde ofta höra sändningar där kommunisterna propagerade för sin lära. Vänligt och tillrättalagt talade man om kommunismen med alla dess fördelar.

-Mitt i allt som mötte kom jag en kväll att lyssna till ett program från IBRA radio. Det var bara slumpen som avgjorde det första gången. Men jag fortsatte att lyssna.

-Kväll efter kväll sökte jag fram stationen. På den tiden fick man där veta om frälsningens väg och fick vägledning i det kristna livet. Det var intervjuer, reportage, bibelstudier och undervisning.

-Under det halvår jag arbetade på hotellet lyssnade jag regelbundet. Efter en tid bestämde jag mig, böjde knä på rummet i min ensamhet och överlämnade mig åt Jesus Kristus.

-Så började jag läsa bibeln. Genom det jag läste och ge-

nom det jag lyssnat till i radio förstod jag att det var viktigt att bli döpt.

När Tage kom tillbaka till föräldrahemmet efter att ha avslutat säsongjobbet på hotellet, åkte han till Uppsala som var närmaste stad. Han sökte upp pingstförsamlingen och anmälde sig till dop.

-De blev lite förvånade, säger Tage. Jag hade aldrig varit där eller överhuvudtaget besökt något möte.

Ganska naturligt ville de lära känna honom lite. De ställde en del frågor och blev snart övertygade om att det var helt iordning för dop. Året var 1958. Tage fortsätter:

-När jag anmält mig till dop blev min äldre bror frälst. Det blev uppståndelse bland hans kamrater när han överlämnade sig åt Gud.

-Gud kallade oss i släkten på nytt. Våra föräldrar hade haft en sökningstid i sin ungdom. Jag ser med tacksamhet på att det steg jag tog ledde till frälsning för hela familjen. Innan mina föräldrar dog blev också de troende.

Andedöpt i bibelskolan

Tage kom till bibelskolan i Stockholm samma år. Han kom "för egen uppbyggelse" som man sa. Där blev han också andedöpt.

Följande år var Tage också på bibelskolan. En kallelse att tjäna Gud blev starkare och starkare. Dragspelet kom till pass och blev en god

bundsförvant i möten och evangelisation.

Vid den tiden började maranataropet ljuda på olika platser och Tage kände kallelsen att förena sig med dessa människor. Redan 1961 började han engagera sig i maranatomöten och verkade även som evangelist på olika platser, främst i Norrland.

Tiden gick, Tage gifte sig

och flyttade till Göteborg. Närradion startade och Tage engagerade sig. Storfamiljen hade egen studio i huset där familjen bodde tillsammans med andra troende. Han berättar:

-Jag kan nämna ett exempel på närradions betydelse. Det gav upphov till en hel familjs frälsning och upprättelse.

Någon ringde efter ett pro-

gram och beställde programmet på kassett. Jag upplevde att jag skulle åka personligen hem till familjen och överlämna det.

-En troende mamma bodde tillsammans med sina döttrar. Tillsammans lyssnade de till programmen och började så småningom att också komma till mötena. Döttrarna fick möta Jesus och de äldre av

dem lät döpa sig och flyttade in i kommuniteten.

-Towe, så heter mamman, bor nu på Bällsta. Två av flickorna bor i Stockholm, den tredje i Småland och alla tre är bevarade i frälsningen.

Ansvarig utgivare för närradiosändningar

Nu är Tage ansvarig utgivare för Maranatas närradiosändningar i Stockholm. Han säger:

-Efter alla år, 45, nästan 46 år sen min frälsningsupplevelse tack vare radion hade jag en intressant upplevelse i Stockholm.

-Jag följer ju radioarbetet med intresse eftersom jag upplevt radions betydelse. I närradioföreningen i Stockholm träffade jag nyligen en broder som hade gjort en resa till Ryssland under kommunist-tiden.

-Han berättade om vilken glädje IBRA:s kortvågs-sändningar haft. Med stor försiktighet hade man lyssnat. Innan murens fall var det förbjudet att ta in utländska stationer.

-Folk monterade madrasser i lägenheten så att ljudet från radion inte skulle uppfattas av grannarna.

-Det var främst de oregistrerade kristna som lyssnade och fick höra Guds ord till uppmuntran och vägledning.

Med de erfarenheter Tage har är det naturligt att radioarbetet har hög prioritet för honom.

Att han dessutom under senare år haft mycket kontakt med länder i öst gör radioarbetet mer angeläget och aktuellt. Församlingen har många kontakter i Ryssland och Litauen och människor har hört budskapet om Jesus Kristus till frälsning.

Vem vet vad radion kan betyda för framtiden också där. Tage avslutar:

-Mission genom radio har stort värde! ■

Tage Johansson, femte fr. v. längst ner, på en bild från Victoriasalen, Maranata-församlingens i Stockholm lokal på 60-talet.

Presentation av Radio Maranata

I mitten av 1970-talet började "AUL-gruppen" (Aktionsgruppen Utanför Läget) med piratradiosändningar över olika orter i Sverige. Detta skedde på initiativ av den förkunnelse som Arne Imsen hade, och kom att orsaka stor uppståndelse i bl.a. media.

På en av de första utsändningarna över piratradion presenterade Stina Fridolfs-son programmet så här:

-God afton kära lyssnare. Detta är den fria, okommerciella, revolutionärt väckelsekristna radiostationen "Utanför läget". För programmet svarar AUL-gruppen. Vi hoppas att programmet ska väcka till omvändelse och frälsning. Välkommen att lyssna.

1979 infördes närradion, som gav möjlighet för ideella organisationer att sända över lokala sändare. Radio Maranata var en av de första att tillvarata den möjligheten.

I ett senare nummer av tidningen Maranata ska vi också presentera Agneta Orellana, en av eldsjälarna bakom Radio Maranata.

Radio Maranatas program

består av väckelsesång, förkunnelse, vittnesbörd, debatt och samhällsanalys. Många utsändningar är upptagningar från Maranataförsamlingens möten.

Radio Maranata sänder idag över Stockholm, Göteborg och Uppsala. De sändningar som går ut över Stockholm och Göteborg går också att höra via internet: www.maranata.se ■

Piraten som sprang skorna av sig

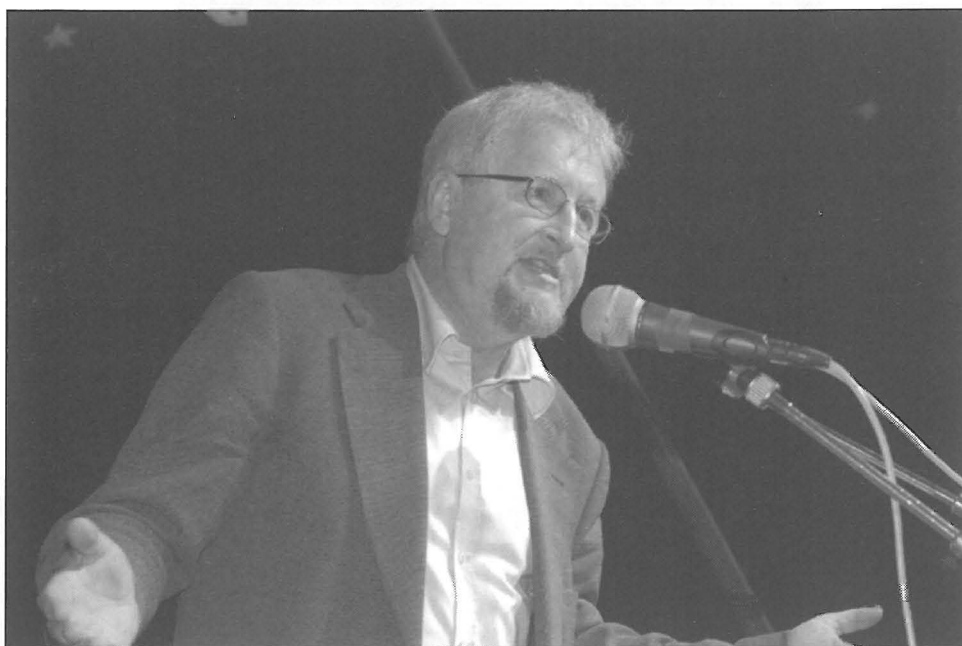
Radiosändaren som Bertil hade i väskan när han sprang var tung. Polis och pejlingspersonal var honom tätt i spåren och det gällde att komma undan så fort som möjligt.

Träskorna var till hinder så dem lämnade Bertil och fortsatte i strumplästen.

Den olagliga sändaren förpassades under flykten till ett buskage. Årstiden var sommar och det gjorde det naturligtvis enklare att ta sig fram i terrängen utan skor.

Något senare fick en skoaffär i Västerås besök av en lite stressad kund. "Människa har du inga skor?", ropade en förvånad expedit. "Har du aldrig sålt skor till någon som inga har?", svarade Bertil, varpå ett par skor inköptes. Spaningar upptogs efter den kvarlämnade sändaren, men den var borta; buskaget var tomt... Polisen hade tagit hand om den kvarlämnade sändaren som senare fanns till beskådning på polismuseet i Västerås tillsammans med andra, av polisen, beslagtagna föremål.

Bertil Fredriksson, diakon och evangelist i Maranata-församlingen har mycket att berätta om de s.k. piratsändningar som ägde rum under

en följd av år i mitten på 70-talet.

Bertil är nog med att poängtera att piratsändningarna kom till – först och främst – av ett evangelisationsmotiv.

–Det absolut viktigaste var ju att nå ut med budskapet om frälsning. Att radiomonopolet skulle kunna rubbas, eller t.o.m. krossas fick vi så att säga på köpet. Det trodde vi aldrig.

Sändningar kom till stand på plats efter plats i Sverige. Bertil fanns alltid med både i planering och utförande. Han berättar:

–Jag är inte särskilt hemma på det tekniska men det skötte andra. Sändningarna började

med att vi använde en gammal lastbilssändare som trimmats om till 100 MHz. En broder byggde sändare och hade också kontakter som gjorde det lättare att få tag i komponenter.

–För mig gällde det att hitta platser för att praktiskt genomföra olika aktioner. Ibland fick man kolla omgivningen, ev. flyktvägar om det skulle bli aktuellt, hitta högt belägna platser där sändare kunde nå ut över större områden osv.

God hjälp av pressen fick man också. Tidningarna skrev, fabulerade eller gissade och lät sig glatt manipuleras. I det sammanhanget var Bertil

inte helt oskyldig. Han ger exempel på tidningsrubriker av lite osannolik karaktär.

–"Piraten nu på långvåg", förkunnade löpsedeln för en norrlandstidning. Egentligen var det en felaktig avannons för ett program som var orsaken till ryktena.

–I ett program användes ordet "långvåg" istället för fm-bandet. En radiolyssnare utanför Ö-vik lät oss vid det tillfället disponera sin sommarstuga som han hade på en liten ö. Antennen hissades upp i flaggstången. Där var det svårt att pejla och det kom väl till pass att använda när snaran började dras åt och det genom all uppmärksam-

het och polisuppbåd blev allt besvärligare att sända. Tidningsfolket häcklades lite för sin okunnighet som lät sig luras till den typen av rubriker.

Mötena hade

luftburen assistans

När sändningarna skedde i Ö-vik var det möten under samma tidpunkt. **Arne Imsen**, som ansågs ha det moraliska ansvaret för sändningarna, talade i välbesökta väckelsemöten. Bertil fortsätter:

-Val av platser för sändningar skedde ofta i samband med möten på olika platser och mötena fick luftburen assistans kan man säga.

-Tidningarnas skriverier om vår avancerade radioteknik gjorde att mer resurser sattes in för att få bukt med sändningarna.

-Vi hade, som sagt, i början en iordningställd lastbilssändare där lödningen släppt och vi var tvungna att hålla fast antennen med en skruvmejsel. Det var tekniken och visst fungerade det, men särskilt avancerat var det inte.

När Bertil berättar om platser, människor och sändningar undrar man osökt: Hur finansierades allt detta? Bertil förklarar:

-Det handlade inte om några stora pengar. Människor ställde tid och kunskande till förfogande och stod oftast själva för transport- och andra kostnader. Respons både i fråga om insändare i tidningen men också gåvor till arbetet för sändningarna kom in. Grejerna som användes var enkla och billiga, men måste självklart inköpas för varje nytt tillfälle.

-Sändare kunde vi använda flera gånger, men den sändare som polisen fick tag i utanför Västerås var den dyraste vi hade köpt. Den kostade 10.000:- och var byggd av ett proffs. Det var lite tråkigt att

bli av med den men vi måste ju räkna med att vi kunde förlora sändaren om vi blev ertappade med den.

-En annan gång när vi trodde det var kört för oss var när vi hade sänt från parkeringshuset vid Domus i Eskilstuna. Det var sommarkonferens i Malmköping och vi ville sända i närheten av mötena. Det fanns inga berg eller höjder i närheten så vi tyckte det var en bra idé att sända från övre parkeringsdäck.

-Vi gjorde så och allt gick bra, men när vi skulle hämta bilen och åka därifrån insåg vi att vi var inlåsta. Parkeringshuset var stängt. Dessutom ösregnade det. Vi beslutade att försöka ta oss ner genom att hoppa ner. Fyra meter var det till marken, vi klarade det bra med sändarväskan i behåll.

-Så tog vi skydd från regnet i ett hyreshus där vi gick ner mot källaren för att slippa stå i trapphuset.

-Helt plötsligt var polisen där och undrade vad vi gjorde där. Nån i grannskaper hade ringt och meddelat att de sett några suspekta personer smyga in i ett hus.

-Vi förklarade att vi bara tagit skydd mot regnet och med det lät polisen sig nöja.

Kvar stod två blöta men glada "pirater". Polisen hade inte ens undrat vad de hade i väskan de kånkade med sig. Det var sen bara att så småningom ringa till konferensplatsen och begära att få hjälp att komma därifrån.

Debatt om "piratradion"

I Västerås pågick en livlig debatt om "piratradion". Människor hörde av sig och tackade, insändare skrevs och man diskuterade ivrigt varför det överhuvudtaget var förbjudet att sända. Programmen nådde ju bara ut över ett närområde och då var det väl inte så mycket att ondgöra sig

Nu predikar han i radio Maranata

Fängelse hotar piratradio-pastorn

Ingen i kirkorna kommer att kallas Arne Imsen för en piratradio-pastor. Men han har blivit känd för sin aktivitet i Göteborg, där han sänder i radio Maranata. I dag har han blivit hotad av fängelse. I dag har han blivit hotad av fängelse.

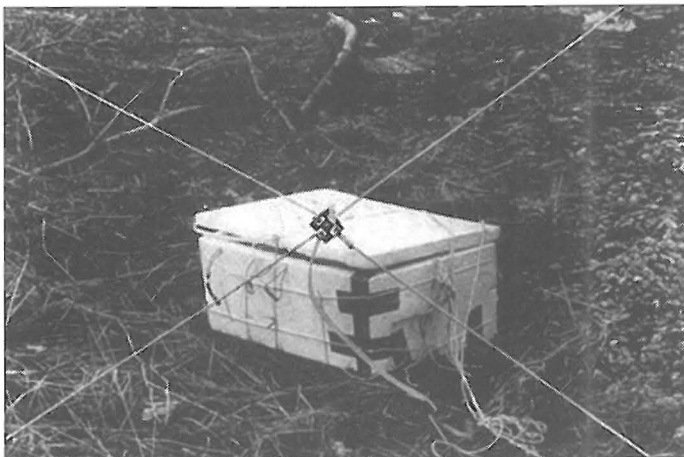
Ny piratradio från Göteborg

Snart ljuder guds illegala röst i etern IMSEN SLÅR TILL ...men televerket TVIVLAR

Arne Imsen, som sänder i radio Maranata, har blivit hotad av fängelse. I dag har han blivit hotad av fängelse. I dag har han blivit hotad av fängelse.

Några tidningsurklipp från bl.a. GP och Arbetet.

Ovan och nedan: Piratradio-utrustning använd för Maranatas sändningar. Bilder från Polisen.

över? Och förresten: varför fick inte alla föreningar och grupper som ville, sända program över närområden?

Idén och tankarna om närradion föddes, tog fart och förverkligades ganska snart.

Det var också i Västerås som en ganska spektakulär aktion ägde rum. Bertil berättar.

-Vi hade provat en ny metod som skulle nå över lite större områden och samtidigt göra det svårare att hitta oss. En stor väderballong användes och skickades upp. Första gången den användes var i Göteborg och det gick bra. Den här gången sändes ballongen från Örebro men råkade landa i Västerås.

-Ballongen dalade ner på flygplatsen, mitt på landningsbanan. Alla resurser sattes in och polisen misstänkte sabotage. Naturligtvis blev det uppmärksamhet i media.

-Nån slags "bombmaskin" användes, något man brukar ha vid misstänkta bombattentat, och den sattes in för att kolla det mystiska föremål som fanns på landningsbanan. Något av en antiklimax blev det när det befanns vara en radiosändare från Maranata.

En vecka senare hämtades Bertil från det bok-kafé kommuniteten bedrev i Lindesberg. Det var polisen från Västerås som ville förhöra honom. Men misstankar och förhör ledde aldrig till åtal.

Bertil fortsätter lite eftertänksamt:

-Det var nog inga tillfälligheter att ballongen hamnade i Västerås. Han som styr vindarna styrde också ballongen. Så här i efterhand inser vi vilka risker vi tog. Tänk om sändaren kommit i vägen för ett flygplan, det kunde ha skett en olycka.

-Gud bevarade och det är vi tacksamma för, men vi använde aldrig den "metoden" fler gånger.

I mötestältet i Rinkeby deltar nu Bertil inspirerat med sång och vittnesbörd. Inte ser han precis ut som nån pirat som springer skorna av sig i skogen. Kavaj, skjorta och

välkammad hår... Men vi kan inte låta bli att fråga: Skulle du idag kunna tänka dig att göra något liknande?

Bestämt och med eftertryck svarar han:

-Kostnaderna börjar nu bli så höga för närradion att det snart är dags för nya piratsändningar. Det verkar inte som om närradion är till för föreningslivet utan för att olika kommersiellt eller politiskt inriktade grupper ska få fram sitt program och små grupper och föreningar slås ut.

Framtiden får utvisa hur det blir, och Bertil fortsätter, också med oparlamentariska medel, att få ut budskapet om frälsning, idag och NU. ■

Roger har egna program i närradion:

-I närradion kan man nå ut med dagsaktuella saker...

Det är katastrofen på ön Hispaniola Roger refererar till.

Församlingen har sedan mer än 20 år tillbaka ett missionsarbete i Dominikanska Republiken. Också där har översvämningar drabbat hårt och många hör av sig och vill hjälpa till.

Roger Lindroos har ett eget program i veckan i Maranatas närradiosändningar. Där har han förmedlat hälsningar från missionsfält i både öst och väst. Rapportering från katastrof-områden i Dom Rep har gjorts möjlig genom telefon- och mailkontakter med församlingens utsända missionärer.

Roger har växt upp i församlingen kan man säga. Familjen bodde i Ljungsbro större delen av Rogers barn-

T.v. Roger Lindroos håller bibelstudium.

Ovan: Nödbostad för drabbade familjer vid översvämningen i Dominikanska Republiken.

domstid. De reste ofta till Stockholm på konferenser och möten. Därifrån har Roger ett minne från en närradiosändning på Gamla Bro. Han berättar:

-Jag var kanske 8 år och det var sändning i studio 17 på Gamla Bro. Arne Imsen ledde programmet och alla som var med i studion fick

själva presentera sig.

-Så minns jag också när abortfilmen "The silent scream" visades. Filmen visades på olika platser och jag minns att då fick jag inte vara med...

Nu har Roger vuxit upp, kör taxi i församlingen, har lärt sig ryska med en tanke att resa till öst, troligen Litauen

där det finns en grupp troende och man på ett särskilt sätt fått ingång i fängelserna med budskapet om Jesus Kristus.

Om sitt engagemang i radion säger Roger:

-Jag brukar ofta lyssna på "vanlig" radio också, men jag tycker att det är bra med en röst från församlingen i etern.

-Personligen har jag funderat på hur man bäst ska kunna göra program och ibland måste jag göra om när det stakar sig, blir upprepningar etc. Lite mikrofonskräck har jag egentligen, menar han.

Helt klart är att man kommer ihåg det Roger förmedlar. En av hans första bibelstudier i församlingen hade temat: "Kärlekens sammanhållande band". Då märktes ingen som helst mikrofonskräck.

Med hjälp av några snören eller band som fästes vid ett par ungdomar visade han hur man genom att dra i banden kunde hjälpa varandra och dra in mot centrum de som var på väg att komma för långt bort.

Nog är Roger en missionär – också här hemma. Om planerna att resa österut är han återhållsam. Han säger:

-Jag vet inte om det är så att jag är särskilt försiktig av mig, men det är faktiskt inte bara att åka iväg, det måste ske med församlingens bästa för ögonen och när tiden är lämplig.

-Vi lever så nära varandra i församlingen, delar vardagen tillsammans och därför planerar jag nog på ett annat sätt än man vanligen gör.

-Jag tänker också på en församlingen i Kaluga som vi har mycket kontakt med. De har tagit fasta på detta att lärjungarna hade allt gemensamt och delade med varandra. Det ser lite annorlunda ut än hos oss, men man tar verkligen hand om varandra och ställer upp i olika situationer som kan drabba.

-Människor och förhållanden är så olika, det är en process att komma fram till vad Gud vill i olika lägen.

-Jag är tacksam för det sätt vi lever på, även om det inte alltid är självklart eller enkelt. Det är ovanligt, kanske unikt. Men vi har funnit en väg. ■

Mikael om närradion idag: -Nu kan man sitta hemma vid datorn och sända program över hela världen!

Mikael Eliasson var bara 16 år då närradion startade. Han hade precis beslutat sig för att tjäna Jesus Kristus på ett mera överlåtet sätt än dittills.

Det blev uppbrott från skolan, men också från det gudfruktiga hemmet. Han flyttade in i en kommunitet i Forsheda, mitt i mörkaste Småland, och närradion i Jönköping var en del av evangelisationskanalerna, där han givetvis var en ivrig medarbetare.

Nu har tiden gått och Mikael är en av de ledande bröderna i församlingen i Stockholm. En stor skara barn har han tillsammans med sin fru Susanne och det är helt naturligt för dem att själva vara med och ta del i barnens utbildning i Pilgrimsskolan som ju är en integrerad del av församlingen.

Lärare, predikant, samord-

nare och framförallt tryckare – en utbildning han fått i församlingen och som han använder för att trycka tidningen Maranata – allt detta sammantaget gör att han inte har särskilt lätt för att med kort varsel boka in tid för en stunds konversering. Men han kan ju ämnet...

Det gällde ju närradion och där har Mikael varit med att utveckla enklare och bättre metoder än som var gängse för piratradion och han berättar lite om hur man idag kan gå tillväga:

-Det har skett en explosionsartad utveckling när det gäller tekniska möjligheter att komma ut i etern. Numera behöver man inte använda kassetband utan man kan sända från en ljudfil på datorn. Mer och mer övergår man till det sättet som ju förenklar produktionen av radioprogram.

Mikael gör program för Radio Maranata med hjälp av datorn.

-I princip kan man sitta var som helst i världen och producera program. I framtiden kommer man mer och mer gå över till detta system. Det behövs ingen studio eller särskild plats, bara du har din dator med.

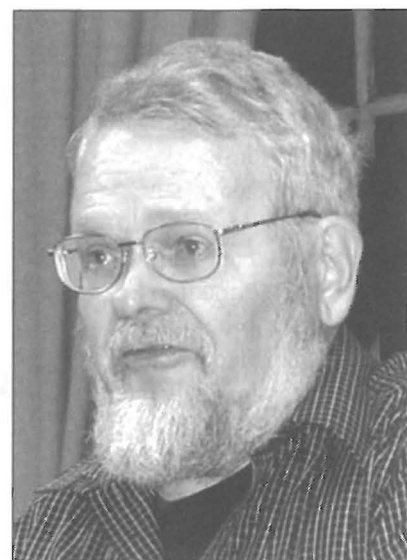
-På Internet kan man idag lyssna till radiostationer över hela världen. Det är ett stort utbud och alla kan välja efter sina intressen. Således kan också lokalt producerade närradioprogram höras i hela landet och för övrigt på de mest avlägsna platser på jorden om det bara finns en dator med anslutning till Internet.

Mikael ger exempel på hur t ex missionärerna i Västindien kan följa sändningen från Maranatas närradiostudio och hur vänner i Sverige, långt från Stockholm, också kan lyssna direkt.

Spännande möjligheter öppnar sig helt klart när man börjar ana vad IT-samhällets resurser innebär. Men ändå – nog finns det fog att undra; hur ska människor kunna hantera detta media på ett rätt och ansvarsfullt sätt. Så det inte bara blir ett stråk i mediabruset utan verkligen kan väcka till besinning och leda till gemenskap med himmelens Gud.

Det är avsikten med programmen i närradion som ju är en viktig kanal för församlingen att göra sin röst hörd; att förkunna frälsning och försoning för ALLA människor. ■

Dödligt allvar & hopp om liv

Predikan av Rolf Wahlgren

Hur reagerar Du och jag på att få en pistolmykning mot oss?

Oavsett det nu gäller rån eller något annat.

Du vill bevara livet... Hur mycket betyder det att bevara livet?

Grejen med hotet med en vanlig pistol är att du dör om den hotande trycker av. Och då dör du antingen salig eller osalig. Du blir alltså hotad till livet av en pistol. Det vet du. Och det hotet och den döden vill man slippa.

Man försöker slingra sig för att komma undan det överhängande dödshotet. Man vet hur det kan sluta. Man känner igen dödshotet.

En pistol, som kan vara laddad eller inte, osäkrad eller inte... är ett dödshot. Då reagerar Du och jag.

Men anta nu att det kommer någon fram till Dig och hotar dig på ett helt annat sätt. Döden som då hotar dej är inte överhängande. Du dör inte med detsamma. Kanske om en vecka, en månad, ett år eller om 20-30 år. Han kanske förresten inte alls betar sej hotfullt. Han eller hon kanske betar sig på ett trevligt och charmigt sätt. Ändå är hans/hennes hot ännu mera djävulskt och fruktansvärt än det hotet Du upplever som en skräck framför pistolmyningen. Och det hjälper inte dej ett enda dugg att den som hotar, samtidigt står inför samma hot. Hotet jag talar om är hotet att gå förlorad och alltså efter sin kroppsliga

död komma till helvetet. Och hotet som kanske kommer till dej på ett trevligt och charmigt sätt – det har Du säkert räknat ut vid det här laget - det är synden.

Det är bara det att synden är som en mycket vacker och välsmakande, kanske syrlig, karamell. I stället för en pistolkula. Du dör. Som jag sade, dör Du troligen inte alls med detsamma.

Nu är det inte så att Du kan undvika synden. Du har den redan i Dig. Jag bara visar Dej att vi har olika sätt att förhålla oss till döden, antingen den nu ser hemsk ut – som pistol-kulan, eller trevlig och charmig som synden.

Satan serverar oss alltid sin dödliga dos på ett sådant sätt så att vi mänskligt sett gillar den. Den är skraddarsydd för oss. Liksom vår likkista från begravningsbyrån. Men den är inte mindre dödlig för det.

Om Satan kom och hotade oss med pistol, så skulle vi reagera med skräck inför hans hemska handelsvara - den eviga döden, som är syndens lön. Men det gör han inte.

Nej nej. Exakt hur han gör mot mej och mot dej, det vet jag inte.

Jag tror att både troende och icke troende vet att jag ska komma fram till frälsningen om en stund. Javisst. Men nu handlar det om den fasansfulla eviga döden. Och jag väntar med att tala om frälsningen, bland annat därför, att jag förstår att de allra flesta människor aldrig kommer att få frälsning - därför att de vägrar ta emot

den. Så ser verkligheten ut för en skrämmande stor andel av mänskligheten. Det är detta som är det fruktansvärda: att alla människor på något sätt har presenterats eller kommer att presenteras för Jesus och kommer att ha ställts inför valet att ta emot Honom som Guds Son och Herre i sitt liv - eller inte.

Jag sa att jag förstår att det kommer att gå så. - Det är sant att jag har tänkt att säga detta till troende kristna. Därför borde det inte vara så svårt för dem att ta emot det. Men jag vet av erfarenhet att inte ens alla troende kristna tror på ett bokstavligt brinnande helvete. De säger att det är "oförenligt med deras tro", "det kan helt enkelt inte vara så" och en del annat.

Skälet till att jag tror på helvetet så som bibeln beskriver det, är att Jesus gång på gång varnar för det. Och jag tror också på det för att Jesus har gisslats och dött på korset för vår skull. För att vi skulle slippa komma till helvetet. Jesu uppståndelse från de döda är en underbar och god nyhet för kristna. Men före uppståndelsen kommer ju Jesu pina och död.

Den skulle inte vara nödvändig, om det inte fanns ett fruktansvärt helvete - som vi behöver frälsas ifrån - genom Hans lidande och död för oss. Oss som tror på Honom.

Jag tror definitivt att helvetet är en obeskrivligt fasansfull verklighet - och att det helvetet beskrivs riktigt i Bibeln. Om vi lär oss inse att det finns, så behöver inte vi själva och en massa oomvända

människor komma dit. De människor som redan är döda - deras öde kan vi inte påverka.

Men i det ögonblicket när vi förstår att helvetet kommer att bli verkligheten för de allra flesta människor - då kommer vi att reagera på allvar. Om - och när - vi tror och begriper varför Jesus dog korsdöden för oss, så kommer vi att med böner och tårar och med själavinnande handlingar - göra bokstavligen ALLT för dem. Frälsa dem - det kan vi aldrig. Vi kan bara visa dem vad Jesus har gjort.

Okej okej - jag vet hur folk kommer att svara dej när du försöker. Dom svarar dej likadant som dom svarar mej. Och likadant som mina föräldrar svarade mej. "Gud finns inte." "Jesus är bara ett påhitt." Och alla de tusentals undanflykter som finns. Att visa Dig ryggen eller bara titta är det vanligaste. Och du nästan längtar efter att någon ska ilska till när Du till exempel delar ut traktater eller släpper dem i brevlådor. Ilska till - för då vet du att de har läst och tagit in

lite av vad som står där. Men det stora flertalet är likgiltiga.

Och gråtande inom Dej får du se människorna i tysta massor liksom drömmande på trottoaren skrida förbi dej och dina traktater eller vad du har - och en dag står de inför Tronen. Och då gråter både du och jag och de. För du vet att efter Tronen finns det bara en väg för dem som inte tror.

Käre älskade troende vän.- Och käre älskade icke troende vän. Detta är **dödligt** allvar.

Men lika nattsvart som mina ord har varit fram till nu, lika skimrande vit som Jesu himmelska klädnad är fortsättningen.

För det Han gjorde är svindlande underbart och kärleksfullt. Att Han dog för oss är underbart att tänka på. Men att Han uppstod från de döda och att VI ska få uppstå och leva, om vi tror, det övergår egentligen min fattningsförmåga. Jag kan inte förstå det.

Men jag tror det.

Jag tror att tron just är det medvetandesätt som har skänkts oss av Gud för att vi ska kunna ha en säck att stoppa sådant i som vi inte fattar och förstår. Eller sånt som vi ska fatta och förstå om ett år, om två år, om 20 år, eller kanske först i himmelen.

Vi har den där omtalade synden inom oss. Och Gud ser alltid allvarligt på synden och syndens lön är döden. Dvs helvetet. Om någon har missuppfattat evangeliets innebörd, så är det mycket farligt. Varje människa är underkänd inför Tronen på grund av synd. Men alla som i tro tar emot Jesus som Herre och Frälsare, får räkna Hans rättfärdighet oss till godo. Det är evangelium. Detta att ta emot Jesus gäller bara så länge vi är kvar här på jorden. När vi är döda, är det försent. Natten kommer då ingen kan verka, säger Jesus själv. Det bibelordet kan betyda olika saker. Men alla betydelser uppmanar oss att arbeta medan vi kan och medan vi lever.

AMEN! ■

Ett skådespel för världen? Text: Paulus Eliasson

-Ska ni ha cirkus? Barnen som sprang förbi Eggeby Gård i nordvästra Stockholm tittade frågande på arbetarna som satte upp ett tält bredvid deras fotbollsplan.

- Nej, här ska vi ha tältmöten, vi sjunger och vittnar om Jesus, svarade vi. Och lille **Simon**, 6 år, fyllde i: "Och ber!" Just det - och ber.

Och förberett i bön och arbete kunde vi i början av juni resa upp vårt tält för en veckas samlingar omkring parollen: "*Jesus Kristus är densamme!*"

Varje kväll hade vi väckelsemöten dit många av ortens befolkning, som till stor del består av invandrare, sökte sig. På dagarna hade vi också evangelisation på Rinkeby och Tensta torg, och sprang i trapphus med traktater att lägga i brevlådorna. "Mission och motion" som någon uttryckte det...

Till tältmötena hade vi också glädjen att inbjuda syskon från Pilgrimsfolket i Oslo som kom en stor skara under veckan, och deltog ivrigt i evangelisationen samt med vittnesbörd och sång under mötena. Broder **Jan-Egil**

Hafsahl kom under avslutningshelgen och förde fram en inspirerad förkunnelse som vi varmt rekommenderar våra läsare att beställa (mer info på sid. 31) Vi fick också rapporter från arbetet i Rumänien som går framåt i Guds kraft.

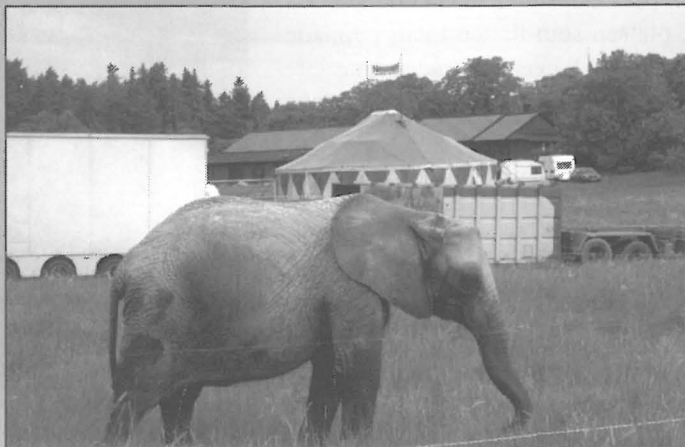
Men helt illa ute var inte barnen som undrade om vi skulle ställa upp en cirkus, för under lördagen stod helt plötsligt ett stort tält bredvid vårt. Där var elefanter, hästar och allt som hör till en cirkus. Inte var det evangelisterna som sadlat om i underhållningsbranschen, men det blev

till att samsas om utrymmet.

Detta blev också en sporre för de som inte kommit för att underhålla, men föra fram ett levande budskap om en uppståndens frälstare, och lördagskvällens möte blev verkligen en manifestation i evangelium.

Under sommaren fortsätter vi så - Jönköping, Stockholm, Uppsala - och förhoppningsvis också Oslo innan tältmötestiden tar slut för i år. Det är en fantastisk möjlighet att sänka tröskeln för människor att komma och höra evangelium. ■

Alla var naturligtvis välkomna - även om inte alla fick plats... Under en av mötesdagarna blev Maranata-tältet gränne med en cirkus.

ESSTOPP! PRESSTOPP! PRESSTOPP! PRESSTOPP! PRESST

Aktuell rapport från katastrofområden i Dominikanska Republiken

På sid. 8-9 i detta nummer kan du läsa en missionsrapport från Dominikanska Republiken. Denna rapport nådde oss strax innan pressläggning av denna tidning. Bed för syskonen!

Text: Berno Vidén

Guds frid! Idag har vi varit i Jimaní, platsen där de som drabbades svårast av översvämningen kommer ifrån. Det var verkligen en stor upplevelse att träffa flera av dem som själva överlevde katastrofen men samtidigt förlorade flera av sina anhöriga.

Klockan fem på morgonen bar det iväg den nästan 30 mil långa vägen. Förutom **Veronica** och **Theresia**, så följde en granne, **Kelvin**, med oss. En stor del av färden går genom landets södra delar som, till skillnad mot norra distriktens bördiga områden, består av karga ökenområden. Väl framme vid den haitiska gränsstaden Jimaní sökte vi upp personal från Röda Korset, vilka ansvarar för fördelningen av flyktningbostäder åt de flera tusen hemlösa som för närvarande finns i samhället.

En yngling, **Cesar**, 18 år gammal, tar emot oss. Då han förstår vårt ärende ställer han genast upp med att visa oss direkt till de personer som han vet bott vid "La 40", platsen som floden totalt jämnade med marken. På vissa områden finns inte ens ett spår kvar efter de många trähus som stod där innan stormen.

Tillsammans med Cesar och ytterligare en volontär åker vi runt till de härbärgen som finns. En del är inneboende i andra familjers hem, andra bor i speciellt uppbyggda nödbostäder. De flesta av dem vi träffar har dock något gemensamt; att ha förlorat en eller flera anhöriga. En man som får en säck ris, matolja och diverse andra varor ropar ut sin förtvivlan över att ha förlorat maka, syskon och barn.

Det är inte lätt att försöka vara effektiv då man kommer rakt in i dessa stackars människors öden, men med Cesars hjälp når vi träffsäkert fram till just de familjer som drabbats svårast.

Allt eftersom utdelningen pågår märker jag hur påtagligt sorgen Cesar verkar vara. Då jag vid ett tillfälle frågar honom hur det är fatt berättar han att han själv bodde i "La 40" och hur fyra personer från hans familj drunknade, där ibland hans egen mamma. Vi får en märkbart fin kontakt med Cesar och jag upplever hur Gud lägger denna yngling på mitt hjärta.

Han blev räddad undan döden men med stora öppna sår. Vi samtalade något om Guds trofasthet och den avsikt Gud har för hans liv. Vädjar till er att bära honom i era förböner.

Efter några timmars arbete återvänder vi sedan hem. Det första som händer då är att Yanet ringer från Palave och meddelar att ägaren till det gamla nedlagda diskoteket där vill träffa oss. Han är villig att låta oss ta över lokalerna. Förhoppningsvis ska vi träffas senare under veckan då villkoren ska presenteras.

Maranatahälsningar! ■

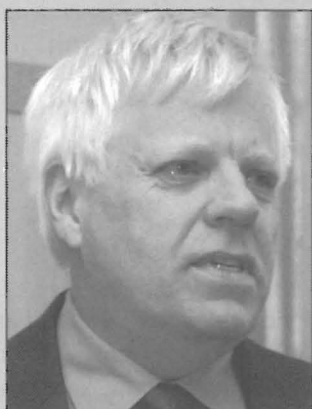

I detta område i västra delen av Dominikanska Rep. låg 400 hus innan flodvägen kom och tog flera hundra liv. Bland annat dog fyra personer från 18-årige Cesars (t.h.) familj.

BÖNEN

Del 1: Bönen i den första församlingen

Text: Tage Johansson

Den första församlingens böneliv var präglad av ordning, disciplin och hängivenhet. Beträffande ordning så kom den judiska traditionen väl till pass. Man samlades vid bestämda tider på dagen, därför heter det att när Petrus och Johannes reste upp den lame mannen vid sköna porten, var man på väg till den bön som hölls vid nionde timmen, d.v.s klockan tre på eftermiddagen.

När Paulus var i Joppe gick han vid sjätte timmen upp på taket för att bedja.

Man ägde stor hängivenhet till bönesamlingarna i den första tiden. "Ständigt var dag..." (Apg 2:46) och i Luk 24:53 heter det att de voro sedan alltid i helgedomen och lovade Gud. I Antiokia fastade och bad man för att bana väg för Guds Ande som ledde dem in på nya områden. (Apg.13:4 ff)

Det går aldrig att komma igenom på bönefronten om det inte finns ordning och disciplin i bönelivet. Det är aldrig fel att skaffa sig och äga goda seder och vanor. Därför är det särskilt vik-

tigt för unga människor att så tidigt som möjligt komma in i dem. Därför heter det i Ords 22:6: "Vänj den unge vid den väg han bör andra". Vidare läser vi i 1 Kor 15: 33: "För goda seder dåligt sällskap är fördärv." Men det finns också dåliga seder som Hebreerbrevets författare påminner om, att man hade för sed att övergiva sin församlingsgemenskap.

I den första församlingen var det alltså bönen som var dominerande och som genomsyrade allt. Vi förstår av Apg 2:42 när det står att man höll fast vid apostlarnas undervisning, brödragemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna, att det var bönen som nämns sist i ordningen, att den möjliggjorde de tre föregående ting- en i ett andligt och praktiskt hänseende. Det är inte oväsentligt i vilken ordning de kommer.

Det första: "apostlarnas undervisning", var grunden varigenom församlingen konstituerades, medan bönen gav dessa ting ett innehåll.

När missionsbefallningen skulle förverkligas började man med bön "Lämna icke Jerusalem..." (Apg 1:4) Alla höll ut i endräktig bön. Nu skulle det som Jesus undervisade om, när han vandrade med dem, bli utfört genom Anden som de skulle få genom uthållig bön. För att de också skulle kunna fortsättningsvis utföra verket, blev de åter och återigen uppfyllda av Anden när de bad.

Det heter i Apg 4:31 att när de hade slutat att bedja, skakades platsen där de voro församlade och de blevo alla uppfyllda av den helige Ande.

Man var fullt medveten om nödvändigheten att bli och hålla fast vid bönen. De var vakna över alla de krafter som

ständigt är verksamma i den här världen för att dra dem bort ifrån det de höll fast vid.

Man förstår att det var försumligheten i att förnya sig i dessa fyra grundpelare i Herrens verk ibland sitt folk, som blev orsaken till avfallet. Detta skedde redan under den siste av Lammetts tolv apostlars tid den som fick leva längst, alltså Johannes. Han skriver till Efesierförsamlingen: "Betänk då varifrån du har fallit och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid." (Upp 2:5)

Man hade förlorat den första kärleken som man tidigare hade fått förnyad i böneumgänget med Herren. Brudgummens uppmaning i Höga Visan 2:14 lyder: "Låt mig få se ditt ansikte, låt mig få höra din röst..."

Att detta bibelord i Höga Visan handlar om böneumgänget med Herren är inte svårt att förstå.

Tankarna går osökt till Jesu undervisning i Matt 25 om de oförståndiga jungfrurna som saknade kärlek med olja och hans ord till dem: "Jag känner eder icke..."

Bibelsammanhanget slutar med dessa varnande ord av Jesus: "Vaken fördenskull". Paulus uppmanar i Ef 6: 18 till ständig åkallan och bön, så att vi alltjämt beder i Anden och fördenskull vakar under ständig uthållighet och ständig bön för alla de heliga.

Vi skall fortsätta våra studier om bönen i nästa nummer och då skall det handla om bönelivets olika sidor och funktioner i den enskildes, församlingens och i de offentliga sammanhangen. ■

Artikelserie: Härlighetens Gud uppenbarar sig!

Skapelsen

Samvetet

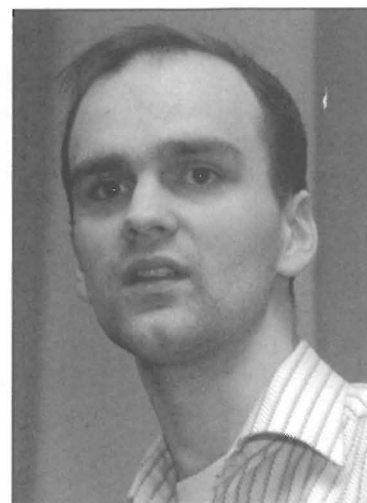
Israel

Lagen

Jesus Kristus

Församlingen

Genom lagen ges insikt om synd...

Text: Paulus Eliasson

"När budordet kom, fick synden liv och jag dog." (Rom 7:9-10)
För att visa Guds storhet, måste också människans synd och missgärning uppenbaras. Bibeln säger att detta var lagens syfte - perfekta bud till syndiga människor uppenbarade behovet av försoning och nytt liv.

Då Israels folk gått ut ur Egypten och vandrat i öknen i tre månader, slog man läger vid berget Sinai. Därifrån talade Herren till folket via Mose:

-Så skall du säga till Jakobs hus, så skall du förkunna för Israels barn:

-Ni har själva sett vad jag har gjort med egyptierna och hur jag har burit er på örnvingar och fört er till mig.

-Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min.

-Ni skall för mig vara ett rike av präster och ett heligt folk. Detta är vad du skall tala till Israels barn. (2 Mos 19:3-6)

Och folket svarar unisont: Allt vad Herren har talat vill vi göra! Då stiger Mose upp på berget som en medlare mellan Gud och folket och får därifrån ta emot buden och lagen.

-Jag är HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trälldomshuset.

-Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig... (2 Mos 20:2-3)

Men när Mose möter Josua på väg ner för berget med Herrens ord nerskrivna på tavlor av sten, hör de larm ifrån lägret.

-"Det är inte ljudet av segerrop, ej heller ljudet av klagan efter nederlag. Ljudet av sång är vad jag hör." (2 Mos 33:18)

Folket har låtit Aron göra en kalv för

**-Lagens avsikt
har aldrig varit
att frälsa. La-
gens avsikt var
uppenbarelse.
Uppeenbarelse
av Guds krav
och männis-
kans svaghet.**

att tillbe och offra till. Så långt räckte den goda bekännelsen. När Mose får se detta tar han de två stentavlorna och kastar dem nerför berget - och de krossas. Den första kontakten mellan Guds ord och människan resulterar i sönderkrossade stentavlor. Och det är situationen för människan. Vid varje

gott försök: "Allt vad Herren har talat vill vi göra!" så konfronteras man med den mänskliga naturen, som aposteln beskriver så klart:

-Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. (Rom 7:15)

Och resultatet blir alltid detsamma. Vi förmår inte att uppfylla lagens krav, och trots att löftet finns där: "Ja, ni skall hålla fast vid mina stadgar och lagar, ty den människa som följer dem skall leva genom dem." (3 Mos 18:5) så finns det ingen människa som lyckats leva upp till dessa krav. Tavlorna krossas så fort de kommer i beröring med den mänskliga naturen.

Så lagens avsikt har aldrig varit att frälsa, även om det är en frälsningsväg. Lagens avsikt var uppeenbarelse. Uppeenbarelse av Guds krav och människans svaghet. Och den uppeenbarelsen behöver vi! Och vi måste upprätthålla lagen, därigenom att vi presenterar den så att alla människor förstår sitt behov av en försonare.

-Genom lagen ges insikt om synd. (Rom 3:20)

Men vad ska vi då göra med en sådan kunskap? Den perfekta lagen lyser upp vårt hjärtas alla vrår och ställer vår synd i klar dager. Men att hjälpa mig att göra det goda är den oförmögen till. Det är ett gott innehåll i ett trasigt kärl. Istället krossar

den en fin fasad - och dödar mig.

Men i det läget träder också en annan lag i kraft. Gud kallar åter på Mose att stiga upp på berget, för att än en gång ta emot orden. En andra gång går Mose upp, och nu får han Herrens direktiv om vad som ska göras med tavlorna: De skulle läggas i arken - inne i tabernaklet. De skulle inte ställas inför människor, till att krossas än en gång, men skulle in i det allra heligaste, in i arken - och där skulle de bevaras.

Som en förebild talar detta också om Guds försoningsverk. När människan inte klarade av de krav som lagen ställde, trädde Gud in i situationen, och Ordet blev kött. Gud inkarneras, och i köttet säger Jesus:

-Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda. (Matt 5:17)

Så fullbordas lagen i en enda man, Jesus Kristus. Han träder in i döden, och vinner också seger över den. Så ställs både lagen och döden under Jesu herrevälde. Dessa som genom människans synd var så sammanförda:

-Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. (1 Kor 15:56)

I "arken" - Jesus Kristus - är lagen bevarad. Och i Honom är det också som vi kan undkomma lagens krav. För när vi tror på Honom, förenas vi i Hans död. Och den som är död är friad från lagen:

-Så har också ni, mina bröder, genom Kristi

kropp blivit dödade från lagen, så att ni tillhör en annan, honom som har uppstått från de döda, för att vi skall bära frukt åt Gud. (Rom 7:4)

Vi var sammanbundna med lagen. Men

-Är det icke tydligt och klart för läsaren, att varken liv eller rättfärdighet eller helighet eller sann kristlig lydnad någonsin kan uppnås under lagens välde?

nu är vi sammanbundna med Kristus. "Ty sådan han är, sådana är också vi i den här världen." (1 Joh 4:17) Och jag tar mig friheten att citera C H Machintosh i boken "Femte Mosebok - del 1":

-Är han (Jesus) under lagen? Nej, absolut icke! Nå, då äro vi det ej heller. Har synden något anspråk på Honom? Nej, inget alls! Då har den det icke heller på oss.

Och senare i samma bok:

-Är det icke tydligt och klart för läsaren,

att varken liv eller rättfärdighet eller helighet eller sann kristlig lydnad någonsin kan uppnås under lagens välde?

Så verkar vi för att upprätthålla lagen. Den är ett nämligen ett vittnesbörd om Gud och människan, och pekar framåt mot Kristus. Som Filippus sade:

-Den som Mose har skrivit om i lagen och som profeterna har skrivit om, honom har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret. (Joh 1:45)

Min vän som inte tagit emot Jesus; du kan inte i egna ansträngningar, genom goda gärningar eller ens laggärningar arbeta dig till frälsning och liv i Jesus. Du kan möjligen skapa en drägligare tillvaro för dig och människor omkring dig. Men för att komma i ett rätt förhållande till Gud måste du ta emot den nåd som erbjuds i Kristus.

-Men nu har utan lagen en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, för alla som tror. Ty här finns ingen skillnad.

-Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. (Rom 3:21-24)

Och du som tagit emot frälsningen, tro inte att du är "frälst genom nåd, bevarad genom lag". Lagen har inte längre någon inteckning på dig, för du är död med Kristus och lever i ett nytt väsende. Gud välsigne dig. ■

Fördelaktigt kontrollsystem?

Text: Stina Fridolfsson

Nu är det klart. EU-länderna har beslutat att ta fram nya pass med biometrisk identifiering (=teknik där man kan lagra fysiska kännetecken som fingeravtryck, ansiktsform, iris eller röst.) De nya passen blir således svåra att förfälska. Kraven kommer främst från USA på grund av terrorhoten. Dessa datainformationer kommer att lagras i ett stort, centralt register.

Justitieminister **Thomas Bodström** blev tillfrågad om hur han såg på riskerna för den personliga integriteten,

och svarade, enligt TT: -Det finns alltid en viss risk med stora register. Man måste väga det mot fördelarna.

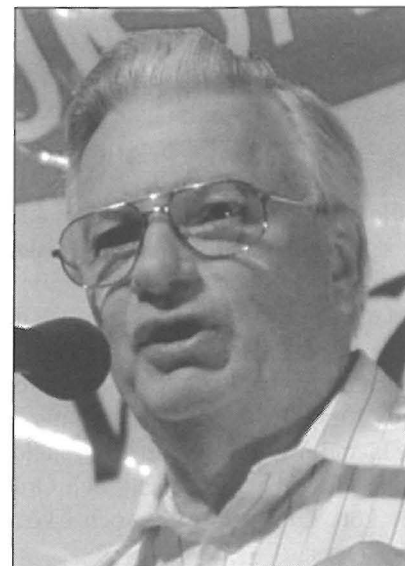
I Hemmets vän nr 25 berättar **Holger Nilsson** från Vetlanda, förkunnare som ständigt påminner om att vi lever i den yttersta tiden, om hur en klubb i Barcelona erbjudit sina medlemmar att plantera in ett chip, stort som ett riskorn, under huden. Förutom att det informerar om ägarens identitet, avslöjar det även hans sparkonto. Det innebär att den som har chipet inte behöver någon annan le-

gitimation eller plånbok. Man betalar med chipet. Bekvämt, inte sant? Och möjlighet till total kontroll över varje individ. Mänskligheten kommer att, som så många gånger förr, sälja sin frihet för en falsk trygghet.

-Och det tvingar alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta emot ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vildjurets namn eller dess namns tal. (Upp. 13: 16-17) ■

Den romersk-katolska kyrkans rätta ansikte

Text: Stig Andreasson

Den som idag törs påstå att katolicismen är en villolära får ofta titeln "vulgärprotestant." Det skulle inte förvåna mig om någon efter läsningen av denna artikel förärar mig denna titel. Men jag har ju bara låtit den katolska kyrkan presentera sig själv! Verkar detta vulgärt på något sätt, så måste det vara Påvekyrkan som är vulgär.

Vad saken gäller

Det är inte längre populärt att vara protestant. Den som är kritisk till den katolska läran och även ivrar för mission i katolska länder får gärna diagnosen: "Lider av sjuklig religiös aggressivitet." Detta är inte alldeles nytt.

Det är några år sedan jag fick brevet, som började på följande sätt: "Käre katolikbekämpare!" Jag hade redan då arbetat några år som missionär i det katolska Frankrike. Jag blev naturligtvis lite besviken på den tanklöse brevskrivaren. Kallar man en Japanmissionär för shintoistbekämpare? Blir man muslimbekämpare om man reser till Marocko med evangelium? Nej, normalt sett inte. Och jag hade heller inte rest till Frankrike för att bekämpa katolikerna och deras kyrka utan för att sprida evangelium. Att de katolska länderna verkligen behöver det enkla och rena evangeliet är jag mer övertygad om än någonsin. Orsaken härtill är att den katolska kyrkan har fördunklat sanningen för folket.

Att sätta sökarljuset på den katolska kyrkan innebär inte att vi bortser från det faktum att katolicismen också innehåller bibliska sanningar. Den består alltså

inte av villfarelse till 100 procent. Det gör förresten inga villfarande religiösa lärosystem. Men vi sätter oss alltså inte till doms över Påvekyrkans undersåtar, av vilka många är andliga sökare. Men så länge vi vet att de flesta av dem varken har sett eller öppnat en Bibel måste vi sprida Guds Ord bland dem.

Våra dagars ekumenier är ofta väldigt sentimentala. Man kan ibland höra och läsa följande uttalanden: "Jag träffade en katolsk nunna på en plats. Oh, vad rar och trevlig och from hon var! Och den där prästen och den gamle munken, vilka strålande och gudfruktiga människor." Ja, visst. Jag kan vittna om detsamma. Vi har haft katolska präster vid vårt bord. Vi har trevliga vänner som är romerska katoliker. Och mer än så. Vi har träffat omåttligt trevliga och gästfria buddister! Men säg, bevisar detta att katolicismen vilar på säker grund eller att buddismen innehåller frälsande sanning?

Nej, nu gäller det sakfrågor. Vi skall nu ge en saklig och verklighetstrogen bild av den katolska kyrkan. Vi skall huvudsakligen citera en svensk katolsk katekes och något lite från en fransk. De är inte utgivna på samma datum, men det

har ingen betydelse, ty enligt kardinal Hume "representerar Roms kyrka den oföränderliga sanningskällan." Vi låter den katolska kyrkan själv utforma sina lärosatser och sedan gör vi några kommentarer. Av utrymmesskal måste citaten bli ganska kortfattade.

Den sanna Kyrkan

-Kristus förordnade den helige Petrus till Kyrkans överhuvud med orden: "Du är Petrus (Klippan) och på den klippan skall jag bygga min Kyrka."

Påven är kyrkans synliga överhuvud, han är den helige Petri efterträdare och Kristi ställföreträdare. Påven är ofelbar när han träffar ett avgörande om tros- och sedeläror. Kristi sanna Kyrka måste vara enig, helig, katolsk och apostolisk. Endast den katolska kyrkan har dessa fyra kännetecken; de andra kristna samfundet saknar dessa kännetecken. De har uppstått genom avfall från den sanna Kyrkan och besitta icke alla de helgelsemedel som Kristus anförträtt sin Kyrka. Den katolska kyrkan kallas den allena saliggörande emedan hon allena av Kristus har mottagit uppdraget att föra människorna till den eviga saligheten.

Katekesens ord är klara och tydliga. Ingen protestant bör vara i tvivel om vad som från katolsk sida är målet för alla ekumeniska strävanden. Det är att övriga kyrkosamfund återvänder till den katolska Moderkyrkan, som är mer än villig att ta dem upp i sin famn.

Denna gamla sekteriska och omåttligt förmätta attityd kan ibland se ut att komma i konflikt med en del mjukare uttalanden från senare tid. Under andra Vatikankonciliet blev det sagt att "andra kristna, som mottagit dopet har en viss

gemenskap med den katolska kyrkan, även om den är ofullständig." Det var då som "kättarna" fick den mer sympatiska benämningen "separerade bröder." Ja, man gick så långt att även islam sades vara "en av de ofullkomliga frälsningsvägarna." Ja, alla religioner skulle kunna inkluderas i Guds frälsningsplan. Dessa uttalanden kan delvis förklara påvens bönesamlingar tillsammans med representanter från hela raden av olika religioner. Målet tycks vara att inkludera alla under påvens paraply. Här ser vi kanske konturena av ändetidens falska universella världsreligion. Påvekyrkans maktbegär inspirerar den ibland till att modifiera sin strategi och sina formuleringar. Men målet är alltid detsamma - att uppnå universellt inflytande och stärka sin position i världen.

Trosgrunden

-Vi måste tro allt vad Gud har uppenbarat. Den katolska kyrkan hämtar de gudomliga uppenbarelserna ur den heliga Skrift och traditionen. Bibeln allena är inte tillräcklig för att lära oss vad vi måste tro, ty den innehåller inte allt, vad Gud har uppenbarat. Därför är också arvläran (traditionen) nödvändig.

En av reformationens huvudprinciper var "Skriften allena." Den principen bygger på Skriftens eget vittnesbörd. Aposteln Paulus uppmanar sina medkristna att följa regeln: "Gå inte utöver det som står skrivet." (1 Kor. 4:6)

Den katolska kyrkan känner sig fri att proklamera läror och dogmer som Bibeln inte nämner med ett enda ord. Man menar sig ha en annan källa till uppenbarelsekunskap. På denna punkt är den katolska kyrkan inte fundamentalt annorlunda än hela raden av sekter och religionsblandningar som också menar att Bibeln är otillräcklig.

Tron på Gud

-Vi få tillbedja endast Gud emedan Han allena är Skaparen och Herre över himmel och jord. Om vi i sanning älskar och ärar Gud skall vi även älska och vörda Hans vänner. Vi vördar helgonen genom att fira deras minne, anropa dem om deras förbön, hålla deras relikier i ära, efterfölja deras föredöme. Varför vördar vi helgonens relikier? Emedan Gud ofta har förhårligat relikerna genom underverk. Gud har genom under förhårligat många bilder av helgon och bevisar stundom dem, som vördar dessa stor nåd. Sådana bilder kallas därför nådebilder.

Det är ganska anmärkningsvärt att hel-

gonkulten framställs som en följd av tron på Gud. Enligt katolsk tro är helgonen avdöda människor, som har kanoniserats (helgonförklarats) av påven, som med sin guldpena skrivit in dem i denna speciellt utvalda skara.

Det finns ofta ett helgon för varje livets behov. Varje yrkesgrupp har också sitt helgon. Den katolska kyrkan fördömer spiritismen men uppmuntrar ändå till kontakt med de döda, fast på ett annorlunda sätt. Helgonkulten innebär nämli-

gen bön till döda människor. "Skall inte ett folk fråga sin Gud? Skall man fråga de döda för de levande? Nej, håll er till lagen, till vittnesbördet!" Så står det i Jesaja 8:19. Bilddyrkan är också klart förbjuden i Guds Ord. Tron på kraften i heliga föremål, som kallas "relikier," förtjänar ingen bättre benämning än "hednisk magi." Hela helgonkulten kommer i konflikt med Jesu egna ord: "Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Evangelium vet bara om en enda

Detta är väl det mest groteska och även blasfemiska i den katolska läran. Jesus skulle alltså bokstavligt talat komma ned för att dagligen offra sig på nytt till sin himmelske far på de katolska kyrkornas altaren!

Medlare mellan Gud och människor. Det är Jesus själv.

Tron på Jesus Kristus

-Jesus Kristus är både Gud och människa. Gud är han av evighet, människa har han blivit i tiden. Jesu mor är den allra saligaste Jungfru Maria. Emedan Jesus är Gud, är Maria Guds Moder. Hon är himmelens drottning. Maria är bevarad fri från arvsynden och från egna synder.

Katolska kyrkan har en rätt uppfattning av Jesu person och lär att han var både Gud och människa. Då borde det vara självklart att Maria bara kunde vara hans mor i hans egenskap av människa. Som evig gudomsperson kunde Jesus inte ha en jordisk mor. Som människa hade Jesus både släktregister och stamträd och han föddes av en kvinna. Men om Jesus som evig gudomsperson säger Skriften att "Han har ingen far, ingen mor, inget stamträd, hans år har ingen början, hans liv har inget slut." (Hebr. 7:3)

Jesu mor Maria skulle säkert bli förskräckt om hon visste att man gett henne samma titel som en avgud från Gamla testamentets tid, nämligen "himlens drottning." Påvekyrkan säger att hon var syndfri från födelsen. Men i Bibeln har vi Marias lovsång och i den kallar hon Gud sin Frälsare. Och det är bara syndare som behöver en Frälsare. Maria sägs också vara evig Jungfru. Alla evangeliska kristna tror givetvis på jungfrufödelsen. Men att påstå att Maria förblev jungfru för alltid är orimligt eftersom hon ingick äktenskap med Josef. Marias himmelsfärd blev katolsk dogm först 1950 och Marias himmelsfärdsdag är i katolska länder en viktigare helgdag än Kristi himmelsfärdsdag.

Försoningen och nattvarden

-Vad skedde vid Jesu ord: Detta är min lekamen-detta är mitt blod? Vid Jesu ord förvandlades bröd och vin till hans heliga lekamen och blod; men gestalterna av bröd och vin blev kvar. Med orden: Gör detta till min åminnelse gav Jesus sina apostlar makten till att förvandla bröd och vin till hans heliga lekamen och blod. Förvandlingsmakten har övergått från apostlarna till deras efterträdare i prästämbetet. Kristus förnyar i den heliga mässan sitt korsoffer. Korsoffret och det heliga mässoffret är samma offer. Det heliga mässoffret är det nya förbundets beständiga, oblodiga offer i vilket Kristus genom prästens händer framför sig under brödets och vinets gestalter åt sin himmelske far. Det heliga

mässoffret framförs för hela Kyrkan, för levande och döda.

En del protestanter beklagar att de inte kan fira nattvard tillsammans med katolikerna. Men flera stora problem står i vägen för detta. För en katolik är det bara i hans egen kyrka som prästerna har makt att förvandla brödet och vinet till Jesu lekamen och blod. Ingen som står utanför den katolska kyrkan har den makten. Själv har jag lust att säga: Gud vare lov för det! Våra evangeliska församlingar leds ju inte av magiker och trollkarlar! Men för en övertygad katolik blir nattvarden i en protestantisk kyrka automatiskt ogiltig. Och sker den i en katolsk kyrka blir den inte bara en åminnelsehögtid utan en offergudstjänst. Jesus offras på nytt på altaret genom prästens händer.

Detta är väl det mest groteska och även blasfemiska i den katolska läran. Jesus skulle alltså bokstavligt talat komma ned för att dagligen offra sig på nytt till sin himmelske far på de katolska kyrkornas altaren! Genom prästens händer, läste vi i katekesen. Har katolska teologer aldrig läst att Herren inte bor i tempel som människor har byggt och att han heller inte låter sig betjänas av människohänder? Så står det i Apg. 17:24-25.

Den katolska mässan är verkligen blasfemisk för den är en uppenbar förnekelse av Jesu fullbordade försoningsverk. Jag har många gånger undrat om de mäsande katolska prästerna aldrig läser Hebreerbrevet, där vi gång på gång läser att Jesu offer gavs "en gång för alla." Ja, det står ordagrant i Hebr. 9:25, 28 i Hedegårds översättning: "Kristus behöver inte gång på gång offra sig själv. Blott en enda gång har han offrat sig själv för att ta bort mångas synder." Och Jesus själv sade på korset: "Det är fullbordat."

Katolska länder är fulla med kors och krucifix. Men korsets verkliga innebörd och frigörande kraft är fördold för människorna på grund av den groteska förvrängning och magiska ceremoni, som kallas "mässan."

Instiftelseorden, som prästen läser, lyder på latin: "Hoc es corpus meum." (Detta är min lekamen). Detta har gett upphov till trolleriformeln "Hocus pocus filioocus." Det är ingen överdrift att påstå att den katolska mässan mer påminner om en trolleriföreställning än om en kristen gudstjänst.

Det är beklagligt att en del protestantiska samfund har bevarat så mycket av

arvet från katolicismen att de hamnat i en död sakramentalism och förkunnar att syndernas förlåtelse mottas i nattvarden. Men enligt Guds Ord är det inte vinet i bågaren utan blodet på korset, som renar från synd och ger oss förlåtelse och frälsning. Och det får vi ta emot genom tron på Hans löften.

Dopet och dess betydelse

-Dopet utplånar alla synder och syndastraff, meddelar det övernaturliga livet samt ger hjälpande nåd att bevara det. Före dopet får barnet ett namn efter ett helgon. Prästen blåser tre gånger på barnets ansikte. Härmed antydes den onde andens utdrivande. Därpå ger prästen barnet salt såsom symbol av den kristna visheten. I den treenige Guds namn befäller prästen högtidligen satan att gå ut ur barnet. Sedan förs barnet in i kyrkan. Barnets öron och näsa berörs med saliv (Mark. 7:33) till tecken på att dess andliga sinne må öppna sig för den himmelska sanningen. Doplöftet avlägges genom faddrarna. Barnet smörjes på bröstet och mellan skulderna med helig olja. Nu följer det egentliga meddelandet av dopet.

Det är kanske inte alla som vet att det katolska dopet alltid innefattar en hel rad olika ritualer, bl.a. demonutdrivning. Men enligt katekesen är det så. Detta går givetvis tillbaka till uråldriga och vidskepliga bruk.

Hippolytos skrift från början av 200-talet omtalar exorcism (andeutdrivning) för alla dopkandidater. Somliga tycks bli hänfödda över detta och menar sig därmed ha funnit exempel på hur dopet praktiserades i urkristen tid. Men därtill är Hippolytos skrift inte gammal nog. Det är Apostlagärningarna i vårt Nya testamente som ger oss upplysning om dopet i urkristen tid. Där finner vi inget speciellt samband mellan dop och andeutdrivning.

Vi får väl vara tacksamma att inte alla dopkandidater var eller är demonbesatta. För dem som eventuellt var det, så skedde nog inte befrielsen i samband med dopakten utan vid ett tidigare tillfälle.

I princip är det katolska dopet ett spädbarnsdop. Därför är det de s.k. "faddrarna" som avger doplöftet. Detta blir en karikatyr av det nytestamentliga dopet, där det alltid är den döpte själv som bekänner sin tro på Jesus.

De heligas samfund

-Till de heligas samfund hör de som är kristtroga på jorden, de heliga i himme-

len och de arma själarna i skärselden. Vi kan hjälpa de arma själarna genom böner och andra goda gärningar, genom avlat och i synnerhet genom det heliga Mäsoffret. Det är en helig och nyttig tanke att bedja för de avlidna, på det att de må frälsas från sina synder. (Mack.12:46)

Katekesen citerar här en apokryfisk bok som förtäljer att man samlade in pengar till ett offer som skulle befria de avdöda från deras synder. Den katolska läran om avlaten bygger på tanken att en del av helgonen i himlen gjorde fler goda gärningar under sitt jordeliv än vad som var nödvändigt för deras egen frälsning.

Därför talar man om "överloppsgärningar". Dessa är samlade i en "skattkammare", som kyrkan förfogar över. Ur denna skattkammare kan alltså kyrkan på vissa villkor dela ut av helgonens "meriter" till dem som inte har så mycket av den varan. Detta är en mycket besynnerlig lära.

Katolikerna är mycket upptagna av meriter och förtjänster. Man talar om Jesu meriter, Marias meriter, helgonens meriter och ibland också om egna meriter. I min gamla franska katekes föreslås följande bön:

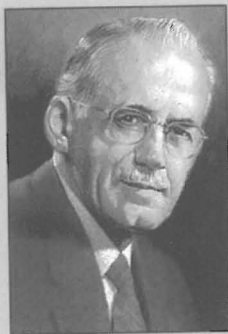
-Herre, jag erbjuder dig denna min dags besvärligheter och mina lidanden som ersättning för mina synder.

På TV-nyheterna såg jag senast igår en gammal man i rullstol från vallfartsorten Lourdes. Han blev intervjuad. Han sade då att han hade kommit fram till att han tåligt ville bära sitt lidande men också att han ville ge det som ett offer till Gud.

Katoliker och lutheraner har som bekant undertecknat ett gemensamt dokument om rättfärdiggörelsen genom tron på Jesus. Men vem kan tro att Påvekyrkan verkligen förkunnar detta, då den lär människorna att de som ersättning för sina synder kan erbjuda Gud de prövningar och lidanden man möter här i livet?

Den som idag törs påstå att katolicismen är en villolära får ofta titeln "vulgärprotestant." Det skulle inte förvåna mig om någon efter läsningen av denna artikel förärar mig denna titel. Men jag har ju bara låtit den katolska kyrkan presentera sig själv!

Verkar detta vulgärt på något sätt så måste det vara Påvekyrkan som är vulgär! Läsaren får förlåta mig, men i ljuset av Guds Ord tycker jag faktiskt att den i långa stycken är det. ■

Erotik kontra andlighet

Utdrag ur "Pärlor" av A W Tozer
Publiceras med tillstånd från KM-förlaget

Den tid vi nu lever kan mycket väl gå till historien som erotikens tidsålder. Den sexuella kärleken har upphöjts till kult. Eros har fler tillbedjare bland dagens civiliserade människor än någon annan gud. För miljontals människor har eroti- ken helt och hållet ersatt andligheten.

--- Hela denna sugande, stinkande smörja kommer en dag att falla under sin egen tyngd och tjäna som utmärkt bränsle för helvetets eld, en lämplig och välförtjänt vedergällning. Det tillkommer oss att känna medlidande med dem som har dragits med i dess tragiska fall. Kanske det hade varit bättre att bara stillatigande gråta och inte säga någonting om inte situationen hade varit som den är. Men eroskulten inverkar skadligt på den kristna församlingen. Den rena Kristusreligionen som flödar fram som en kristallflod ur Guds hjärta förorenas av det orena vatten som sipprar fram bakom de vederstyggliga altaren som står på alla höga kullar och under alla gröna träd från öster till väster.

Erotikens ande gör sig gällande nästan överallt i kristna kretsar. Mycket av sången i vissa typer av möten präglas mer av romantik än av den helige Ande. Både text och musik syftar till att väcka sinnlighet. Kristus besjungs med en när- gångenskap som röjer en total okunnighet om vem han är. Det är inte fråga om den fromme gudsdyrkarens vördnadsfulla förtrolighet utan om den världslige äls- karens oblyga närgångenskap.

Den kristna skönlitteraturen använder sig också av sex för att väcka läsarnas intresse. Den klena förevändningen är att om man väver samman romantik och kristendom i en berättelse, så kommer gemene man, som annars inte skulle läsa en kristen bok, att läsa den och därige- nom få höra evangeliet. Bortsett från att de flesta av dagens kristna romanförfat- tare är hemvävda amatörer som knappt kan skriva en rad av hygglig litteratur,

så är hela filosofin bakom den kristna kärleksromanen osund. Sinnligheten och den helige Andes underbara verk i människors hjärtan är totalt oförenliga med varandra. Att Eros skulle kunna tjäna som medhjälpare åt härlighetens Herre är en upprörande tanke. Den "kristna" film som söker locka publik genom att visa amorösa kärleksscener i reklamen är ett fullständigt svek mot den kristna tron. Bara de andligt blinda låter duperas sig av sådant.

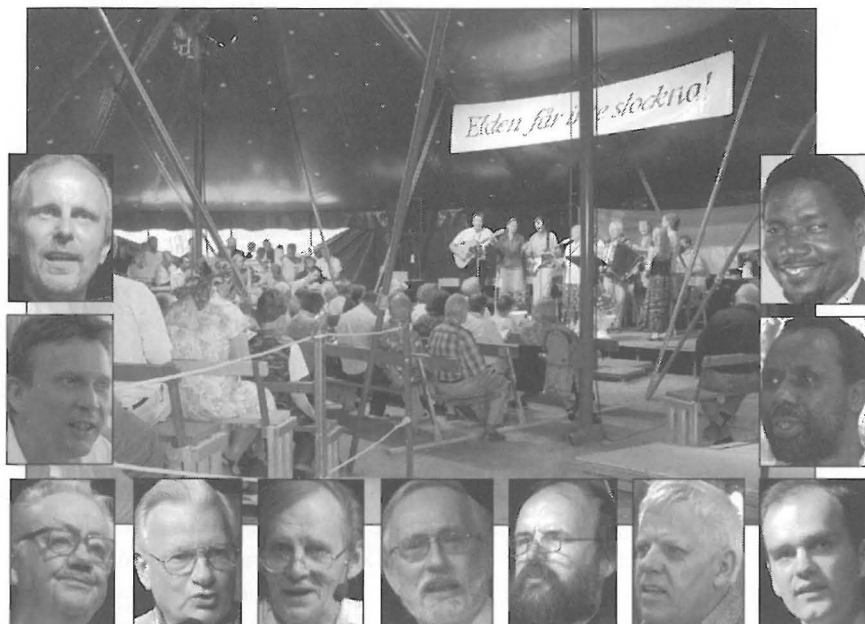
Dagens stora intresse för kroppslig skönhet och personutstrålning i syfte att främja kristen tro är ännu ett uttryck för den romantiska andens inverkan på den kristna kyrkan. De rytmiska rörel- serna, det påklistrade leendet och den alltför glättiga rösten röjer att det är fråga om en kristen världsmänniska. Tekniken har han lärt sig från TV-rutan, men inte tillräckligt väl för att lyckas på det professionella området. Därför tar han med sig sin odugliga produkt till kyrkorna och bjuder ut den åt svaga och undernärda kristna som söker någon- ting att förlusta sig med samtidigt som de håller sig inom ramarna för gängse moraliska normer.

När Guds får svävar i fara, får inte herden kika på stjärnorna och anställa betraktelser över "uppbyggliga" äm- nen. Han är moraliskt förpliktigad att gripa till vapen och ila till deras för- svar. När omständigheterna så kräver kan kärleken ta till svärdet, även om kärleken av naturen hellre förbinder ett förkrossat hjärta och hjälper den sårade. Det är dags för profeten och siaren att göra sig påmind igen. Under de senaste trettio åren har den till öd- mjukhet förklädda modlösheten hukat sig i bänkarna, medan den evangeliska kristenhetens andliga kvaliteter bara har blivit sämre och sämre med åren. Hur länge, o Herre, hur länge? ■

Sommarkonferens 2004!

17-25/7

Tema: Ett berett folk åt Herren!

Medv. bl.a. Mikael Eliasson, Robin Widén, Gösta Karlson, Stig Andreasson, Kjell Roos, Jan-Egil Hafsahl (Norge), Hans Lindelöw, Tage Johansson, Paulus Eliasson, Nixon Issangya & Ibrahim Urio (Tanzania) tills. med vittnen från när och fjärran.

Lö 17/7: 19.00

Övriga dagar:

11, 15 & 19

Adress: Bällstav. 100, Bromma, Stockholm

Än en gång inbjuder Maranataförsamlingen i Stockholm till Sommarkonferens. Nio koncentrerade dagar för mobilisering och mönsterring inför missionsuppdraget.

Kost och logi finansieras genom frivilliga offer. Vi hjälps också åt med praktiska sysslor. Välkommen till gemenskap på biblisk grund.

Ring eller sänd e-post för information och anmälan.

Vi fortsätter: Uppsala 18-22 augusti

Info: 08-98 56 83, www.maranata.se och lokalpressen

Bokmässan!

23-26 september

Välkommen att besöka BMC förlag på Bok- & biblioteksmässan i Göteborg.

Vi ställer som vanligt ut med aktuell kristen litteratur.

Monter D04:01

Bok & Bibliotek

Maranataförsamlingens ordinarie mötestider:

Tisd 12 Bibelstudium

Tisd 19 Bibelstudium

Lörd 19 Troendemöte

Sönd 11 Förkunnelse

Sönd 18 Väckelsemöte

Må, on-fr 12, to 19 - BÖN!

Se talare och eventuella ändringar i Dagens Nyheter på lördagar, eller på www.maranata.se

Adress: Bällstav. 100, Bromma.

Buss 112 el. 113 till hpl. Solvalla

Överflöd blir mission!

Kläder • Prylar • Porslin

Kuriosa • Böcker m.m.

Pilgrimsskolans Loppmarknad

Lördagar kl. 11-15

Allt överskott går till församlingens mission i Dominikanska Republiken.

Adress: Vassvägen 2A, Bromma, vid Ängby IP
Tel: 08-374006

Väckelsemöten och förkunnelse

Välkommen att beställa möten från tältet i Rinkeby/Tensta, 2-6 juni:

☐ Onsd 2/6 19.00 Tage Johansson, Mikael Eliasson, Hans Lindelöw

☐ Torsd 3/6 19.00 Barbro Schröder, Roger Lindroos, Paulus Eliasson: "Präglad av Gud"

☐ Fred 4/6 19.00 Ulla Näsholm, Bertil Fredriksson, Emanuel Johansson, Mikael Eliasson: "En uppståndelse frälsare!"

☐ Lörd 5/6 19.00 Lill Hafsahl, Cecilia Dominic, Jan-Egil Hafsahl:

"Vad ska du göra med Jesus?"

☐ Sönd 6/6 11.00

Jan-Egil Hafsahl
"De gamla och de nya vinläglarna"

☐ 15.00 Missionsmöte Jan-Egil Hafsahl rapporterar från Rumänien

☐ 19.00 Karin Vidén, Michael Hafsahl, Stina Fridolfsson, Jan-Egil Hafsahl: "Herodes och Johannes"

20:-/kassett
(en del möten är två kassetter)

Böcker & musik

Nedanstående böcker är, om inte annat anges, utgivna på BMC-förlag. Mer information om dessa böcker och kassetter finns på vår hemsida.

Böcker av Arne Imsen

Pris om inte annat anges: 39:-

- ☐ Elden får inte slockna (99:-)
- ☐ Reward Babylon
- ☐ Tid att vakna
- ☐ I världen men icke av världen
- ☐ Fortsätt kampen! (59:-)
- ☐ Guds Rike
- ☐ Vedergåll Babylon
- ☐ Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian
- ☐ Kärleksfull aga eller kränkande misshandel
- ☐ Bannlyst Frihet
- ☐ Från död till liv
- ☐ Fruktad Frihet

Övriga böcker:

Gösta Karlson:

- ☐ Tillbaka till ursprunget (59:-)

Stig Andreasson:

- ☐ Maktkamp (59:-)
- ☐ Möte med det övernaturliga (59:-) (Elias förlag)

(Stig Andreassons böcker finns också på norska!)

C. H. Machintosh:

- ☐ Herrens tillkommelse (49:-) (Timoteus förlag)

Liveinspelade sångkassetter:

- ☐ Jesus kommer (CD)
- ☐ Vi har glada bud
- ☐ Vi har glada bud (CD)
- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje...

Studioinspelade sångkassetter:

- ☐ Härligt frärlst!
- ☐ Sjungen syskon under vägen!
- ☐ Halleluja, Halleluja!
Pilgrimsskolans barn sjunger.
- ☐ Jesus lever. *Hans Lindelöw*
- ☐ Åse Andreasson synger til gitar.
- ☐ Un canto de gratitud. *Sånger på spanska av Belkys Rodriguez.*
- ☐ He's all I need! *Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.*

Musikkassetter 30:-/st
Musik-CD 90:-/st

Radio Maranata

Väckelsekanalen i etern!

- Väckelsesång
- Predikan & vittnesbörd
- Aktuell debatt

Stockholm, 88 Mhz

Månd-fred 8.00-8.30
Lörd & sönd 8.00-9.00
Månd & onsd 18.00-19.00

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd 21.00-22.00
Sönd 9.00-10.00

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd 21.00-22.00

Adress

Alla priser är exklusive porto. Beställningar sker enligt nedanstående:

Adress:

BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34
161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-post: info@maranata.se

Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

Missionshotellet!

Budget 345:- (inkl. frukost)
Enkel 625:- (inkl. frukost)
Dubbel 755:- (inkl. frukost)

Bo bra och ät gott i kristen miljö!

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

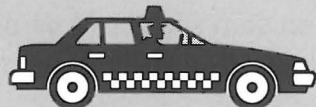
Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt

BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-Sthlm
390:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Ett befriande **EVANGELIUM**

Det är illa ställt med det samhälle som tror sig eliminera olyckor genom att skrota ner beprövade normer för mänsklig samlevnad. Man uppskjuter endast kollisionen för en tid, men den blir så mycket värre då den inträffar.

En Sodomsnatt väntar obevekligt det folk, som istället för att bekämpa pornografi och homosexualitet, legaliserar och premierar abnormiteterna och integrerar det med sitt norm(löshets?)-system.

Sunda människors helt berättigade motreaktioner neutraliseras, och det går till sist att grisa ner sig och andra med snusket utan något psykologiskt motstånd. Det är den sista fasen för sex- och njutningskulturen vars främsta kännetecken - nu som förr - kan ses i mängden av miljöskadade och

"könlösa" människotyper den alstrar och släpar fram.

Supermänniskan med sitt hyperkomplex har snart lagt allt som är naturligt och normalt bakom sig och stressar vidare mot nya toppresultat och världsrekord. Spärrar, vallar och gränser forceras på livets alla tänkbara och otänkbara områden, men samtidigt degenereras skapelsens krona till teknokrater, animaliska driftvilddjur och muskelmaskiner.

För synd finns inget befriande rättsskydd, utan endast ett renande blod, framsprunget från Guds Lamm på Golgata kors. Lycklig är den som känner sig jagad, ty för en sådan är stegen till detta altare och denna fristad inte många. Vän, bryt upp till omvändelse för andlig och moralisk befrielse, medan du ännu har tid och möjlighet! Du är efterlyst och väntad av kärlekens Gud!

Budskap av Arne Imsen som sändes ut på piratradio av Aktionsgruppen Utanför Lägre (AUL-gruppen) i mitten av 70-talet.